Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Rev. Con. Alexiros
999 South 15th East
Salt Lake 5, Utah.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελὶς
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΝ»	147
Ο ΜΕΓΑΣ ΦΩΤΙΟΣ ..... Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαὴλ	148
Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΠΑΥΛΟΝ Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ὀλύμπου κ. Δημητρίου	150
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ... Ὑπὸ Ἀθανασίου Δ. Πάλλη	151
ST. PAUL AND CHURCH FINANCES By Rev. Leonidas Contos	152
EASTER STORY IN STAINED GLASS By Edward J. Driscoll, Jr.	153
AN EXEMPLARY EFFORT	155
THE RELIGIOUS NEWS OBSERVER By Rev. D. J. Constantelos	158
ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ (Ὑπὲρ τῶν Σεισμοπλήκτων — Θεολογικὴ Σχολὴ — Ὁ Κος. Νικ Ἡλιόπουλος)	159
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ ΔΙ' ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΠΟΥΔΑΣ Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπλίτου Μελίτης κ. Ἰακώβου	160
ΕΙΔΗΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ» (Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον — Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ — Γραφεῖον Παιδείας — Θεολογικὴ Σχολὴ — Ἀκαδημία Ἁγίου Βασιλείου — Αἰδεσ. Θωμᾶς Δανιὴλ)	162
BOOKS AND YOU ..... By Rev. Dean T. Andrews	165

. . . O Logos eternal, immeasurable Age, — Everlasting Light, Fount of Mercy, — Author of virtue, august Life, — Of them who praise God, — O Christ Jesus.

Divine milk from the sweet breasts — of the Bride of grace, Sophia. We, infants who, with tender mouths, — Feed ourselves on the fresh dew, — Flowing from the Logos' breasts.

Let us sing together simple praises, — True hymns to Christ the King, — As a precious fee, — For His teaching of Life. Let us sing with candour, — The mighty Stripling, O Choir of peace, children of Christ. — O chaste people, — Let us sing together, — The God of peace.

Excerpt from
"A Hymn to Christ the Saviour"
by Clement of Alexandria

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΒ'. ΙΟΥΛΙΟΣ—JULY, 1956 ΑΡΙΘΜΟΣ 436

ΚΑΜΕΤΕ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΣΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ

ΕΛΛΑΔΑ

ΜΕ ΤΟ T. S. S.

ΟΛΥΜΠΙΑ

Τὸ ἀπαράμιλλον καὶ ταχύτατον πλοῖον εἰς τὴν γραμμὴν Πειραιῶς . . . . Τὸ πλοῖον «ΟΛΥΜΠΙΑ» εἶναι τὸ πρῶτον μέγα ὑπερωκεάνειον ποὺ ἐσχεδιάσθη ὑπὸ Ἑλλήνων δι' Ἕλληνας, ἀληθὲς ἀριστούργημα ναυπηγικῆς τέχνης.

Ἀπολαύσατε τὰς 24 ὡραιότατα διακεκοσμημένας αἰθούσας, 16 τῶν ὁποίων ἔχουν διατεθῆ διὰ τοὺς ἐπιβάτας Θέσεως Τοῦριστ . . . μὲ δεξαμενὰς κολυμβήματος, γυμναστήριον, αἴθουσαν παιγνιδίων διὰ τὰ παιδιά, θέατρον μὲ ρυθμιζομένην θερμοκρασίαν, ὡραιοτάτην αἴθουσαν φαγητοῦ . . . ἰδιαίτερα «κόκταιϊλ μπάρς», ἥσυχα δωμάτια διὰ χαρτιά, αἰθούσας ἀναπαύσεως καὶ καπνιστήρια.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ ὑπέροχοι εὐκολίαι εἶναι τώρα εἰς τὴν διάθεσίν σας μὲ χαμηλὰ ναῦλα Θέσεως Τοῦριστ!

23,000 τόννοι πλωτῆς ὡραιότητος καὶ εὐκολιῶν

Ταχύτητος 21 κόμβων Ἐναυπηγήθη τῷ 1953

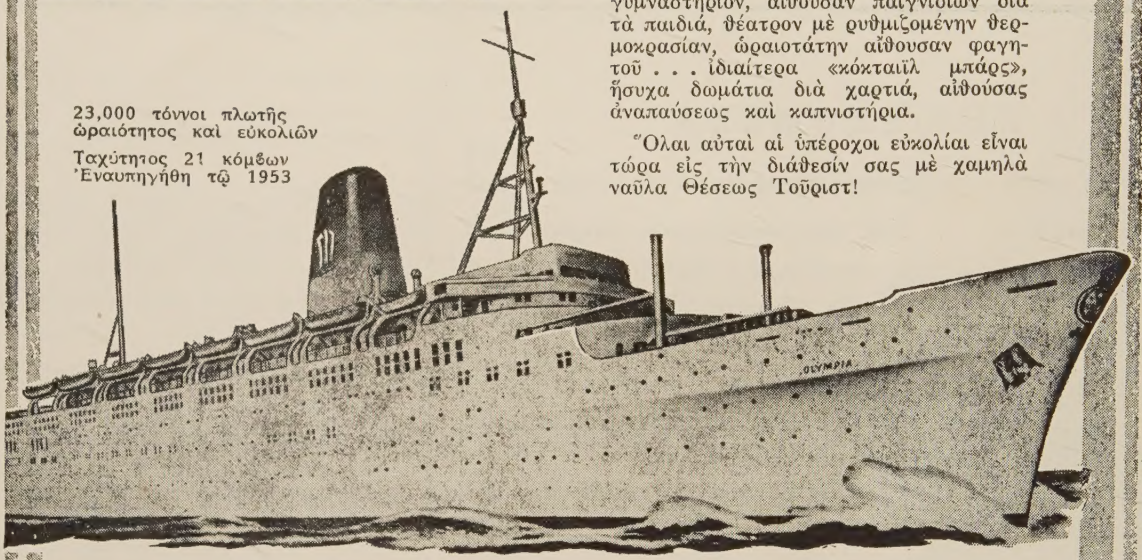

ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΔΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	24
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	19
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	15
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	10
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	8

Σχεδὸν αἱ μισὲς καμπίνες Θέσεως Τοῦριστ ἔχουν μόνον δύο κλίνας, μὲ ἰδιαίτερο shower καὶ toilet. Ὅλαι αἱ ἄλλαι ἔχουν ζεστὸ καὶ κρύο νερό, ἱματιοφυλάκια καὶ πλεῖστας ἄλλας εὐκολίας.

Τὸ «ΟΛΥΜΠΙΑ» εἶναι πλοῖον ἰδικόν σας . . . Ἑλληνικὸν εἰς ἀτμόσφαιραν καὶ ὑπηρεσίαν, μὲ θαυμασίαν Ἑλληνικὴν μαγειρικὴν καὶ κρασιά . . . . Τίθεται εἰς τὴν διάθεσίν σας εἰς ἀναγνώρισιν τῆς μακρᾶς ὑποστηρίξεώς σας, διὰ τὴν ὁποίαν εἴμεθα ὑπερήφανοι.

Γράψατε νὰ σᾶς στείλωμεν τὸ εἰκονογραφημένον φυλλάδιον τοῦ πλοίου . . . καὶ ἔπειτα ταξιδεύσατε εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν ναυαρχίδα τῆς GREEK LINE.

Ἴδετε τὸν Ταξιδιωτικόν σας Πράκτορα ἢ τὴν

Δύο Ἀπαστράπτουσαι Δεξαμεναὶ Κολυμβήματος

GREEK LINE

General Steam Navigation Co. Ltd. of Greece
8-10 Bridge Street, New York 4, N. Y.
BOSTON ● CLEVELAND ● CHICAGO
LOS ANGELES ● TORONTO ● MONTREAL

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΝ"

Ὁ «Παρατηρητὴς» φιλοξενεῖ εἰς τὴν στήλην αὐτὴν τὰς γνώμας καὶ ἀπόψεις τῶν ἀναγνωστῶν του ἐπὶ τῆς δημοσιευομένης ὕλης ἢ ἐπὶ τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τύχουν τῆς προσοχῆς του. Ἡ δημιουργικὴ κριτικὴ εἶναι ἰδιαιτέρως ἐπιθυμητὴ καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ βοηθήσῃ τὸ Περιοδικὸν νὰ ἀποβῇ τὸ καλύτερον μέσον ἐπικοινωνίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μετὰ τοῦ ἀνὰ τὴν μεγάλην ταύτην χώραν Ὀρθοδόξου Πληρώματος.

I have just finished reading a copy of *The Orthodox Observer* and thought it was wonderful. I didn't know such a magazine existed, until I visited the Graduation Exercises of your school. I would like to enter my subscription for two years.

Being an American-born Greek it appealed to me very much, and also to many of my friends. . . .

COSTAS P. LIAKOS
New York, N. Y.

■

This is my first opportunity to tell you what a fine publication *The Orthodox Observer* is. Those of us who subscribe to the *Observer* feel very strongly that it offers Orthodox Christians in this country a valuable source of information and education which is absolutely vital for our Church today. Your balance of Greek and English articles certainly fills the needs of persons whose knowledge of the Greek language is limited and whose desire to learn more about our Faith and Church is alive. . . .

MINERVA CHALAPIS, *President*
Federation of Greek Orthodox Youth of Greater Detroit, Michigan

■

. . . I know that I look forward with great eagerness to reading each issue of *The Orthodox Observer,* as I am sure thousands throughout the United States do. It is really an indispensable organ of the Greek Orthodox Church of America. . . .

JOHN E. REXINE
Faculty Member, School of Humanities
Brandeis University, Waltham, Mass.

■

. . . Ἐπὶ τέλους ἐπραγματοποιήθη ἓν ἀκόμη ὄνειρόν μου διὰ τὴν θρησκευτικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν μελῶν τῆς Κοινότητός μας. Εἰς τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν ἐπείσθησαν τὰ φιλόθρησκα μέλη μας νὰ δεχθοῦν τὴν σύστασίν μου, ὅπως ἀναλάβῃ ἡ Κοινότης τὰ ἔξοδα ἐγγραφῆς ὅλων τῶν μελῶν της εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητὴν» δι' ἓν ἔτος . . . .

Ἀντιλαμβάνομαι ἐκ τῆς Κοινοτικῆς μου πείρας, ὅτι σήμερον ἔχομεν περισσοτέραν ἀνάγκην, τόσον οἱ Κληρικοὶ ὅσον καὶ οἱ Λαϊκοί, ἀπὸ τὸ ἐπίσημον αὐτὸ Θρησκευτικὸν Ὄργανον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας. Οἱ ὁμογενεῖς μας σήμερον ἔχουν εὐρυτέραν μόρφωσιν. Ἡ δίψα των δὲν ἱκανοποιεῖται ἀπὸ τὸ Κυριακάτικον κήρυγμα καὶ ἀπὸ τὴν ὀλίγην θρησκευτικὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς ὀλίγους κληρικούς, ποὺ ἐκδίδουν θρησκευτικὰ Κοινοτικὰ Περιοδικά . . . Οἱ γονεῖς τῆς Νέας Γενεᾶς δείχνουν μεγάλο ἐνδιαφέρον νὰ μάθουν τὴν θρησκείαν μας καὶ νὰ βοηθηθοῦν εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν των . . . αὐτοὶ ἔχουν μεγάλην θρησκευτικὴ δίψα καὶ τὸ καθῆκον μας εἶναι νὰ τοὺς δροσίσωμεν τὴν δίψαν αὐτήν . . . Ὁ «Παρατηρητὴς» κάμνει ἕνα μέρος τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐν «μέτρῳ». Λέγω ἐν «μέτρῳ» διότι δὲν ἔχει κυκλοφορήσει μέχρι τοῦδε εἰς ὅλας τὰς οἰκογενείας . . . Τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ ὅταν κάθε Ἱερεὺς καὶ κάθε Διοικητικὸν Συμβούλιον αἰσθανθῇ τὸν προορισμὸν καὶ τὴν θρησκευτικὴν Ἀποστολήν του . . .

Ἡ διάδοσις τοῦ «Παρατηρητοῦ» εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνορθοδόξους οἰκογενείας ὁριστικῶς θὰ βοηθήσῃ τὴν πλήρωσιν τῆς Ἱερᾶς Ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς Ἀμερικήν. Θὰ ἀναγκάσῃ πρῶτον τοὺς κληρικοὺς νὰ ἐπιδοθοῦν περισσότερον εἰς τὴν μελέτην διὰ νὰ συναντήσουν τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ποιμνίου των καὶ θὰ γίνῃ ὁ δυναμικὸς βοηθός των εἰς τὴν Ἱερὰν ἀποστολήν των . . .

Δι' ὅλα αὐτὰ λέγω ὅτι ἐπραγματοποιήθη ἕνα ὄνειρόν μου μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς τελευταίας Γενικῆς Συνελεύσεως νὰ ἀγορασθῇ ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» δι' ὅλα τὰ μέλη καὶ εὔχομαι νὰ τὸ μιμηθοῦν ὅλες οἱ Κοινότητες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας.

Πρεσβ. Ἰω. Παπαλυμπέρης
Holy Trinity Greek Church
Steubenville, Ohio

OBSERVER

Established 1934

Vol. XXII July 1956 No. 436

A monthly record of the News, the work and the thought of the Greek Orthodox Church in America, published under the auspices of the Greek Archdiocese.

•

EDITOR:
EMM. HATZIEMMANUEL

•

THE ORTHODOX OBSERVER is published monthly by the Greek Archdiocese Publications Association, at Garrison, N. Y.

"Reentered as second class matter May 21, 1953, at the Post Office at Garrison, N. Y., under the Act of March 3, 1879."

SUBSCRIPTIONS in the United States: For one year $3.00 — for two years $5.00.

Other Countries $3.50 per year.
25 Cents a copy.

•

Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 10th day of the month for issue dated the following month.

•

CHANGE OF ADDRESS AND RENEWAL ORDERS are to be sent to: Orthodox Observer, St. Basil's Academy, Garrison, N. Y.,; or: Greek Archdiocese, 10 East 79th Street, New York, N. Y.

Please allow one month for change of address and renewal orders to become effective.

To insure accuracy of changes of address, please include present address together with your new address.

Ο ΜΕΓΑΣ ΦΩΤΙΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Κου ΜΙΧΑΗΛ

Λόγῳ τοῦ συνεχῶς αὐξανομένου ἐνδιαφέροντος ἡμετέρων καὶ ξένων διὰ τὴν πληρεστέραν γνῶσιν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὴν θέσιν Κυρίου Ἄρθρου τὴν κατωτέρω ὡραιοτάτην διατριβὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κου Μιχαήλ, περὶ τοῦ Μεγάλου Ἱεράρχου τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ἐκκλησίας Φωτίου.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΜΕΝ κατωτέρω, εἰς μεγάλας μόνον καὶ γενικὰς γραμμάς, τὴν ἀληθῶς τερατίαν καὶ καταπλήσσουσαν προσωπικότητα τοῦ Μεγάλου Φωτίου, τοῦ μεγάλου τούτου Ἕλληνος, μεγάλου ἐπιστήμονος, μεγάλου Ἱεράρχου, μεγάλου ἱεραποστολικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ παράγοντος, καὶ τελευταῖον, ὄχι δὲ ὀλιγώτερον, μεγάλου καὶ κρατεροῦ ἀγωνιστοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως.

Ὁ Μέγας Φώτιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ ἔτος 810. Ἦτο δὲ υἱὸς μὲν τῶν εὐσεβῶν καὶ ζηλωτῶν Χριστιανῶν Σεργίου καὶ Εἰρήνης, οἱ ὁποῖοι ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ τῆς τιμῆς τῆς ὀφειλομένης εἰς αὐτὰς ἀγωνισθέντες, ἀπέθανον ἀμφότεροι θάνατον μαρτυρικόν, τῆς μνήμης αὐτῶν ὡς ὁσίων καὶ μαρτύρων τιμωμένης ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τὴν 13ην Μαΐου. Ὁ δὲ Ἅγιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ταράσιος, ὁ κρατερῶς ἀθλήσας ὑπὲρ τῆς προσκυνήσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἦτο θεῖος του ἐκ πατρός.

Λίαν ἐνωρίς, καὶ δὴ ἀπὸ αὐτῆς τῆς παιδικῆς καὶ τῆς ἐφηβικῆς του ἡλικίας, ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων καὶ τῶν μεγάλων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, ἐνδιεφέρθη δὲ καὶ ἐμελέτησε συγχρόνως, καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ὁλοκληρωτικὸν καὶ ἐξονυχιστικόν, καὶ ὅλα τὰ συγγράμματα τὰ ὁποῖα ἐνετύγχανε τὰ ἀναφερόμενα εἰς ὅλους γενικῶς τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως καὶ ἐπιστήμης.

Ἀποκτήσας δὲ τοιουτοτρόπως μόρφωσιν πολυμερεστάτην πλησίον τῶν διαπρεπεστέρων λογίων καὶ ἐπιστημόνων τοῦ Βυζαντίου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ διὰ τῆς ἀδιαλείπτου καὶ συνεχοῦς μελέτης εἰς τὴν νεανικήν του μόλις ἡλικίαν εὑρισκόμενος, διεκρίθη καὶ ἠρίστευσεν ὡς ἀρχαιολόγος, γεωγράφος, γραμματικός, θεολόγος, ἰατρός, μαθηματικός, μουσικός, νομικός, ῥήτωρ, φιλόσοφος καὶ φιλόλογος.

Ὁλόκληρος ἡ κοινωνία τοῦ Βυζαντίου καὶ πρὸ πάντων ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλή, ἔτρεφον ἀμέριστον καὶ εἰλικρινῆ σεβασμὸν καὶ θαυμασμὸν πρὸς τὸν Μέγαν Φώτιον, ὁ ὁποῖος, εἰς ἡλικίαν περίπου 28 ἐτῶν, ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ λογιώτερος ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ διὰ τοῦτο, εἰς αὐτὴν τὴν νεαρωτάτην ἡλικίαν, διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Πρέσβυς αὐτοῦ εἰς τὴν Βαβυλῶνα, τὴν πρωτεύουσαν τῶν Ἀσσυρίων.

Ὅταν δὲ ἀπέθανεν ὁ τελευταῖος εἰκονομάχος αὐτοκράτωρ Θεόφιλος καὶ ἀνέλαβε τὴν κηδεμονίαν τοῦ ἀνηλίκου διαδόχου αὐτοῦ Μιχαήλ, ἡ σύζυγός του Θεοδώρα μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ της Βάρδα, ὁ πολυτιμότερος καὶ σοφώτατος σύμβουλος τῶν δύο τούτων κηδεμόνων καὶ ἐπιτρόπων τοῦ ἀνηλίκου αὐτοκράτορος ὑπῆρξεν ὁ ἱερὸς Φώτιος, ὅστις διεδραμάτισε καὶ πρόσωπον σπουδαῖον καὶ πρωτεῦον εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἱερῶν εἰκόνων ὑπὸ τῆς εὐσεβοῦς Θεοδώρας, τὴν Κυριακὴν τῆς 19ης Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 842, Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας ἔκτοτε κληθείσης.

Οὕτω δὲ τοῦ χρόνου προϊόντος καὶ τῆς σοφίας καὶ πείρας καὶ τῆς ἀγαθῆς φήμης τοῦ ἱεροῦ καὶ ἱκανωτάτου τούτου ἀνδρὸς αὐξανομένης καὶ ἀναγνωριζομένης ὑπὸ πάντων, τὸ μὲν ἔτος 855 διωρίσθη οὗτος πρωτοσπαθάριος, ἤτοι διοικητὴς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς τοῦ Βυζαντίου, τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος 856 ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν καὶ ὁ τίτλος καὶ τὸ ὑψηλὸν ὑπούργημα τοῦ πρωτοασηκρίτου, ἤτοι τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἦτο ἤδη 48 ἐτῶν περίπου ὅτε ἡ φήμη του ὡς δεινοῦ ἐπιστήμονος καὶ μεγάλου συγγραφέως, ὄχι μόνον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς αὐτοκρατορίας ἦτο εὐρύτατα διαδεδομένη, ἀλλὰ καὶ πολὺ καὶ πέραν αὐτῆς. Διότι ὁ πανεπιστήμων, σοφὸς καὶ λογιώτατος Φώτιος, καὶ ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ Βυζαντινοῦ Πανεπιστημίου ἐδίδασκε τὴν νεολαίαν, ποὺ ἐξ ὅλων τῶν μελῶν τῆς αὐτοκρατορίας συνέρρεε διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἐμπνευσμένου Διδασκάλου, καὶ συγγράμματα σπουδαιότατα συνέγραψε. Μεταξὺ αὐτῶν διεκρίνετο ἡ «Συν-

γωγὴ λέξεων», τὸ Λεξικὸν δηλαδὴ τῆς Ἑλληνι-
ῆς γλώσσης, καὶ δὴ καὶ ἡ περίφημος «Μυριόβι-
λος», περιεχόμενον τῆς ὁποίας ἀπετέλει ἡ περίλη-
ις 280 συγγραμμάτων θεολογικῶν καὶ παντοίων
λλων ἐγκυκλοπαιδικῶν, τὰ ὁποῖα ἐμελέτησε καὶ
ᾶς τὰ περιέσωσε, τοιουτοτρόπως, ἔστω καὶ ἐν πε-
ιλήψει, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ πλεῖστα ἐξ αὐ-
ῶν ἐν τῇ ροῇ τῶν αἰώνων ἔχουν ἐξαφανισθῇ.

Τὰ συγγράμματά του ταῦτα, ποὺ ἔγραψεν ὡς
αϊκός, μετὰ τὴν ἀνάδειξίν του ὡς Πατριάρχου
ωνσταντινουπόλεως τὰ ἐπλούτισε διὰ τῶν Λόγων
ου περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν Ἀμφιλοχίων,
ῶν ἑρμηνευτικῶν του ὑπομνημάτων εἰς διάφορα
ιβλία τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, ἐκ τῶν
ποίων περιεσώθη μόνον ἡ ἑρμηνεία του εἰς τὸ
ατὰ Ματθαῖον Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τῶν ὑπ' αὐτοῦ
ραφέντων ἐπίσης ψαλμῶν καὶ ὕμνων, τῶν δοξα-
τικῶν καὶ κοντακίων καὶ τῶν κανόνων εἰς τὴν
Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὡς καὶ τοῦ περιφήμου Νομο-
άνονος, τοῦ φέροντος τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ περιέ-
οντος συλλογὴν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ πο-
ιτικῶν νόμων κατ' ἀντιπαράθεσιν.

Καὶ τώρα, ἐν ἄκρᾳ συντομίᾳ, τὰ κατὰ τὴν δρᾶ-
ιν του ὡς Μεγάλου Ἱεράρχου καὶ Πατριάρχου
αὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀκαμάτου ἀγωνιστοῦ καὶ
τερροτάτου ὑπερασπιστοῦ.

Τὴν 23ην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 857, ὁ Πατριάρ-
ης Ἰγνάτιος ἐγκατέλειψε τὸν Πατριαρχικόν του
ρόνον, καὶ τὴν 26ην Νοεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους
ποδεικνύεται διάδοχος αὐτοῦ ὁ Φώτιος, ὁ ὁποῖος
ότε ἦτο λαϊκός, ἔχων τὸ ἀξίωμα τοῦ πρωτοσπα-
αρίου καὶ πρωτοασηκρίτου.

Ὁ Φώτιος ὅμως δὲν ἦτο ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων,
οὺς ἐκπλήσσονται ἀπὸ τὴν δόξαν καὶ χάριν τῶν
ιμῶν καὶ τοῦ κατὰ κόσμον μεγαλείου θυσιάζουν
ὰ πάντα καὶ ποδοπατοῦν τὰ πάντα. Ὄχι. Ὁ Φώ-
ιος, γέννημα καὶ θρέμμα γονέων ὁσίων καὶ μαρ-
ύρων, ἀνεψιὸς τοῦ Ἁγίου Πατριάρχου Ταρασίου,
το καὶ αὐτὸς ἅγιος ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων. Ὁ βιο-
ράφος του ὡς ἀκολούθως ἐπιγραμματικῶς τὰς
ρετάς του ἀπαριθμεῖ: «Τὴν οἴησιν ἀπέφευγε, τὴν
ιλαργυρίαν ἐμίσει, τὸν φθόνον ἀπεστρέφετο, τὴν
γκράτειαν ἐξήσκει, τὰ πάθη ἐδέσμευε, τὴν ὑπο-
ονὴν ἐκαλλιέργει».

Καὶ διὰ τοῦτο, οὔτε ἠθέλησε ν' ἀκούσῃ ὅτι ἔ-
ρεπε ν' ἀνέλθῃ τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς
έας Ρώμης, κατὰ τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἦτο
αϊκός. Τρεῖς ὁλοκλήρους ἑβδομάδας ἐπέμενεν
ρνούμενος. Καὶ τέλος, ὑπεχώρησεν ἐνώπιον «τῆς
υμφωνίας καὶ ἱκεσίας πάσης τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκ-
λησίας Κωνσταντινουπολιτῶν».

Καὶ ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἀνῆλθεν εἰς τὸν Πατριαρ-
ικὸν Θρόνον ἀκουσίως, μὴ βουλόμενος, μὴ ἐπιζη-
ήσας τὴν τιμήν, ἀλλὰ κληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ,
διὰ νὰ περιφρουρήσῃ καὶ ὑπερασπίσῃ τὴν ὀρθὴν
πίστιν καὶ τὴν ὀρθὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος
Χριστοῦ, διὰ τοῦτο, καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς μα-
κρᾶς Πατριαρχείας του, ἐνῷ ἦτο φιλάνθρωπος,
φιλειρηνικός, πρᾶος καὶ ἀγαθώτατος πρὸς πάντας
τοὺς ὁπωσδήποτε πταίοντας καὶ μετανοοῦντας, δὲν
ἠνείχετο νὰ προβῇ εἰς οὐδεμίαν ὑποχώρησιν προ-
κειμένου περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας
καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας αὐτῆς.

Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν προβιβασθεὶς ἀπὸ Μοναχοῦ πρῶτον εἰς Ἀναγνώστην, εἰς Διάκονον, εἰς Πρεσβύτερον, τῇ 25ῃ Δεκεμβρίου, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, τοῦ ἔτους 857, ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος καὶ ἐνεθρονίσθη Πατριάρχης.

Καὶ τότε ἀρχίζουν οἱ ἀγῶνες οἱ μεγάλοι τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου κατὰ τοῦ φθόνου τῶν ἐν Βυζαντίῳ ἐχθρῶν του καὶ κατὰ τῆς ἀλαζονείας καὶ τῶν δικτατορικῶν ἐνεργειῶν καὶ τάσεων τῶν Παπῶν τῆς Ρώμης.

Διὰ νὰ ἀφηγηθῇ ὅμως κανείς, ἔστω καὶ συντόμως καὶ ἀδρομερῶς, ὅλα τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου ὡς Πατριάρχου, θὰ ἔπρεπεν ὥρας ὁλοκλήρους νὰ ἀφιερώσῃ καὶ ἀναλώσῃ εἰς αὐτά.

Διὰ τοῦτο, εἰς ὀλίγας μόνον λέξεις συγκεφαλαιοῦντες τὰ πολύπλοκα, μεγάλα καὶ ὀδυνηρὰ τὰ μάλιστα ταῦτα γεγονότα, λέγομεν ὅτι ὁ Ἱερὸς Φώτιος, μὲ ἡρωϊσμὸν ἀληθινόν, μὲ θάρρος ἀκατάβλητον καὶ μὲ πίστιν ἀπαραμείωτον εἰς τὴν Θείαν δικαιοσύνην, ἀντιμετώπισε καὶ τὴν παράταξιν τῶν ἐν Βυζαντίῳ ἐχθρῶν του, ἀπὸ τοῦ αὐτοκράτορος μέχρι τοῦ τελευταίου κληρικοῦ καὶ λαϊκοῦ, τῶν βλεπόντων μὲ ὄμμα φθονερὸν τὴν πρωτοφανῆ μόρφωσιν, τὴν μοναδικὴν κοινωνικὴν καὶ ἱεραποστολικήν του δρᾶσιν καὶ τὸ ἱεραρχικόν του σθένος — καὶ τὰς ἀγρίας κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεις καὶ συκοφαντικὰς ἐκστρατείας τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι βαρύτατα ἔφερον τὸ ἀδούλωτον φρόνημα τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου καὶ τὴν χαλυβδίνην ἀποφασιστικότητά του, ὅπως μὴ ἐπιτρέψῃ καὶ ἀνεχθῇ καὶ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐξάρτησιν τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τὴν δικτατορικὴν καὶ ὁλοκληρωτικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς χαλυβδίνης τῷ ὄντι ἀκαμψίας τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου εἰς τὰ ζητήματα τῆς πίστεως καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀποστολικῆς παραδόσεως, ἦτο ὅτι δύο φορὰς ἐξεθρονίσθη, τὸ 867 καὶ τὸ 886, καὶ ὅτι ἀπέθανεν ἐξόριστος ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἀρμενιανῶν τὴν 6ην Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 898.

Ὁ μέγας Περικλῆς εἰς τὸν Ἐπιτάφιόν του, τὸν ὁποῖον μᾶς διέσωσεν ὁ ἱστορικὸς Θουκυδίδης, λέγει: «Φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδών, ἀνεμποδίστῳ εὐνοίᾳ τετίμηται», ἤτοι:

(Συνέχεια εἰς τὴν 167ην σελίδα)

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΠΑΥΛΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ὀλύμπου
Κου ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Los Angeles, Calif.

ΑΠΟ τὸν γραπτὸν πλοῦτον τὸν ὁποῖον ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς ὁ μέγας καὶ Πρωτοκορυφαῖος Ἀπ. Παῦλος θέλω νὰ στρέψω τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Παρατηρητοῦ» εἰς ἕνα σπουδαιότατον θέμα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον καὶ τὸ ὁποῖον, ὡς βασικόν, τὸν ἐνδιαφέρει. Εἶναι τὸ περὶ γάμου καὶ οἰκογενείας θέμα.

Ἡ οἰκογένεια εἶναι ἡ βάσις τῆς κοινωνίας, τὴν δὲ οἰκογένειαν συνιστᾷ ὁ θεσμὸς τοῦ γάμου. Ἄνευ τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ οἰκογένεια. Ὁ γάμος εἶναι θεσμὸς Θεοῖδρυτος. Ἡ Ἁγία Γραφὴ ἀπὸ τὰ πρῶτα αὐτῆς κεφάλαια εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρεται ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἀναφέρει τὴν καθιέρωσιν τῆς οἰκογενείας διὰ τοῦ γάμου. (Γένεσις κεφ. Β΄ στχ. 18). Εἷς δὲ τῶν κυριωτέρων σκοπῶν τοῦ γάμου, ὅπως καὶ ἡ Ἁγία Γραφὴ ἀναφέρει, εἶναι ἡ διαιώνισις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διὰ τῆς παιδοποιΐας, καὶ ἐπομένως ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἀνδρογύνου εἰς τὸ ἔργον τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλ' ὁ θεσμὸς τοῦ γάμου διὰ τῆς παρακοῆς τῶν πρωτοπλάστων ἐξέκλινε τοῦ πραγματικοῦ του προορισμοῦ καὶ σχεδὸν εὑρίσκετο ἐν διαλύσει. Ἐντὸς τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, ὅπου ὁ Ἀπ. Παῦλος ἐκινεῖτο, ὑπῆρχε βεβαίως ἐν ἰσχύϊ ὁ θεσμὸς τοῦ γάμου, ὑπῆρχε μάλιστα καὶ σοβαρὰ οἰκογενειακὴ νομοθεσία — τὸ οἰκογενειακὸν λεγόμενον δίκαιον —. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως ὁ γάμος καὶ ἡ οἰκογένεια δὲν εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἠθικὴν περιωπὴν εἰς ἣν ἔπρεπε νὰ εἶναι, καὶ ἐπομένως οὐδὲ τὸν προορισμόν των ἐξεπλήρουν. Εἰς τὸ γενικὸν ρεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἁμαρτία εἶχε παρασύρει τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς παρακοῆς, εἶχε παρασυρθῇ καὶ ἡ οἰκογένεια. Ὁ γάμος εἶχε ἀντικατασταθῇ μὲ τὰς ἀνηθίκους σαρκικὰς σχέσεις τῶν δύο φύλων, ὅπως τόσον παραστατικὰ περιγράφει τὴν κατάστασιν εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολήν του ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ἡ γυνὴ ἦτο δούλη τοῦ ἀνδρός, τὰ τέκνα ἠδύναντο νὰ πωληθοῦν ἢ νὰ ἐκτεθοῦν εἰς τοὺς δρόμους, ἵνα ἀπαλλαγοῦν οἱ γονεῖς τῆς φροντίδος αὐτῶν. Τοιαύτην ἐν γενικαῖς γραμμαῖς οἰκογενειακὴν κατάστασιν εὗρεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν τότε εἰδωλολατρικὴν κοινωνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔφερε τὸ σωτήριον κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ οἰκογένεια ὡς πυρὴν τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἔπρεπε νὰ ἐξυψωθῇ, νὰ ἀνακαινισθῇ, νὰ ἐξαγιασθῇ, νὰ λάβῃ τὴν θέσιν της καὶ νὰ συνεχίσῃ τὸν ὑψηλὸν σκοπόν της ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἀπ. Παύλου ἡ κατάστασις τῆς οἰκογενείας. Γνωρίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὴν ζωὴν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον προέρχονται οἱ πιστοὶ τῶν Χριστιανικῶν του Κοινοτήτων. Γνωρίζει ἀκόμη τὸ περιβάλλον μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ζοῦν οἱ νεοφωτισθέντες καὶ πόσην ἐπίδρασιν ἐξασκεῖ αὐτό. Πρέπει ἐπομένως νὰ δοθοῦν κατάλληλοι ὁδηγίαι καὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ γάμου καὶ τῆς ζωῆς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τῶν πιστῶν. Ὅπως ἡ ζωή των ἡ ἀτομικὴ ἀνεκαινίσθη καὶ ἡγιάσθη διὰ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, οὕτω καὶ πᾶσα ἄλλη ἔκφρασις τῆς ζωῆς των ὀφείλει νὰ ἁγιασθῇ. Ὅπως εἰς τὴν νέαν ἐν Χριστῷ ζωήν των ὀφείλουν νὰ ἔχουν ὁδηγὸν τὸν Σωτῆρα των Χριστόν, οὕτω καὶ τὰς ἄλλας ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς των πρέπει νὰ τὰς κατευθύνῃ καὶ νὰ τὰς ἐμπνέῃ ὁ Χριστός. Ἰδιαιτέρως ὁ συζυγικός των δεσμός, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ προέλθῃ ἡ Χριστιανικὴ οἰκογένεια καὶ θὰ δοθοῦν νέα μέλη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ πρέπει νὰ συνδέεται ἀδιασπάστως ἐν πνεύματι Χριστοῦ. Καὶ εἰς τὸ κλασσικὸν χωρίον τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς του (κεφ. Ε΄ στιχ. 22—32), τὸ ὁποῖον τόσον συχνὰ ἀκούομεν εἰς τοὺς γάμους ἀναγινωσκόμενον, ὁ Ἀπ. Παῦλος θέτει τὰ στερεὰ καὶ ἀκλόνητα θεμέλια τῆς συζυγικῆς ἁρμονικῆς συμβιώσεως.

Εἰς τὴν περικοπὴν ταύτην ὁ Ἀπ. Παῦλος μετὰ παραστατικότητος συγκρίνει τὸν σύνδεσμον τοῦ ἀνδρογύνου πρὸς τὸν σύνδεσμον τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Χριστὸς — Ἐκκλησία, Ἀνὴρ — Γυνή. Ποῖος εἶναι ὁ κρῖκος ὁ συνδέων τὸν Χριστὸν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν; Εἶναι ἡ ἀπεριόριστος ἀγάπη, ἡ ἀγάπη ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τὴν θυσίαν. Ἐπομένως ὁ αὐτὸς κρῖκος πρέπει νὰ συνδέῃ καὶ τὸ ἀνδρόγυνον, ἡ ἀγάπη. Ὄχι ἡ ἁπλῆ αἰσθηματικὴ ἀγάπη, ἡ ὁποία στηρίζεται μόνον εἰς ἐξωτερικὰ ὑλικὰ προσόντα, ἀλλ' ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἡ ὁδηγοῦσα εἰς θυσίας. Ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ διὰ τοῦ γάμου γίνονται «σάρκα μία» καὶ «ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν». Κανεὶς δὲν μισεῖ τὸ σῶμα του· τοὐναντίον τὸ περιποιεῖται, ὥστε νὰ ἀπολαύῃ ὑγείας. Οὕτως ὀφείλει ὁ εἷς νὰ ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον, ὅπως ἀγαπᾷ τὸ ἴδιον του σῶμα. Πᾶσα παραμέλησις πρὸς τὸ σῶμα ἔχει δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Κατὰ παρόμοιον τρόπον ἔλλειψις ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ κατανοήσεως μεταξὺ τοῦ ἀνδρογύνου ἔχει δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Οἱ σύζυγοι ἅπαξ ἡνώθησαν διὰ τοῦ δεσμοῦ τοῦ γάμου δὲν ἀνήκουν πλέον εἰς τὸν ἑαυτόν των, ἀλλ' ὁ εἷς ἀνήκει εἰς τὸν ἄλλον. Εἶναι ὡς ἓν σῶμα, ὅπως ἓν σῶμα ἀποτελεῖ

(Συνέχεια εἰς τὴν 158ην σελίδα)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὑπὸ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Δ. ΠΑΛΛΗ

ῶς θὰ δοκιμάζωμεν πάντοτε χαρὰν καὶ ἀληθινὴν εὐτυχίαν

Θέλομεν νὰ δοκιμάζωμεν πάντε χαράν; Νὰ ἐπιτυγχάνωμεν εἰς άθε προσπάθειάν μας; Ἐπιθυοῦμεν νὰ εἴμεθα κάτοχοι πραγμακῆς εὐτυχίας; Ἓν εἶναι τὸ μέον: Νὰ εὑρισκώμεθα εἰς εἰρηνιὰς σχέσεις μὲ τὸν Θεόν. Μία εἶναι ὁδὸς καὶ εἷς εἶναι ὁ τρόπος: Νὰ ὦμεν ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὸν Βασιλέα ὸν Οὐρανῶν. Καὶ θὰ γίνῃ τοῦτο, Τοῦ εἴμεθα ἐξ ὁλοκλήρου ἀφωωμένοι, **ἐντελῶς ἰδικοί Του,** ὅταν λωμεν ὅ,τι θέλει Αὐτός, ὅταν κάνωμεν ὅ,τι παραγγέλλῃ Ἐκεῖνος, ταν ἀκολουθῶμεν τὸν δρόμον, ποὺ χάραξε μὲ τὸν Νόμον Του καὶ τὰς ντολάς Του.

Ἂν τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ἦτο ὁ ὁδηγός μας

Ἂν τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ἦτο ὁ δηγός μας, θὰ ἐβαδίζαμεν ἀπροκόπτως εἰς τὴν ζωήν μας, θὰ ἀολουθούσαμεν τὸν δρόμον τῆς ἀετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, τὸν δρόον τῆς ἀληθινῆς προόδου, τῆς ραγματικῆς εὐτυχίας καὶ ὡς ἄτοα καὶ ὡς κοινωνία καὶ ὡς ἔθνος. ὰ ἐζούσαμεν μίαν ζωὴν ἥσυχον, ρηνικήν, εὐχάριστον, ἀτάραχον αὶ ἀκύμαντον, χωρὶς θυέλλας καὶ ικυμίας, χωρὶς ἀνέμους καὶ καιγίδας, χωρὶς μίση καὶ ἔχθρας, ωρὶς συγκρούσεις καὶ ἀλληλοπαραγμούς. Ἂς ἔχωμεν λοιπὸν ὐτὸν ὡς Ὁδηγόν, ὅστις εἶναι τὸ ῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ωή, Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶπεν: «**Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ὁ κολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς ῆς ζωῆς**» (Ἰωάνν. θ' 5).

Τί κάμνει ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοῦ Θεοῦ

Ἡ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπομάκρυνσις, δηγοῦσα εἰς ἠθικὰς παρεκτροπάς, ἀφαιρεῖ τὴν ψυχικὴν γαλήνην, στερεῖ τὸν ἄνθρωπον τῆς Θείας προστασίας τὸν διαφθείρει καὶ τὸν ἀποκτηνώνει, ἐπὶ πλέον δὲ προκαλεῖ πλείστας ὅσας σωματικὰς ἀσθενείας, ὡς μᾶς διδάσκει καὶ ἡ πεῖρα τῆς καθημερινῆς ζωῆς. «Ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ Σοῦ ἀπωλοῦνται» (Ἡσ. α' 11).

Τὸ κέρδος τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ μακαριότητος

Τί ἀξίζουν αἱ μεγαλύτεραι κατακτήσεις τοῦ κόσμου, τὰ μεγαλύτερα πλούτη τῆς γῆς ἐμπρὸς εἰς τὸ κέρδος τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ μακαριότητος; Καὶ ἀξίζει χάριν προσωρινῶν καὶ μηδαμινῶν ἀπολαύσεων νὰ θυσιάσῃ κανεὶς τὸ κέρδος αὐτό; «Τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» (Ματθ. ιστ' 26–27).

Ὑπεράνω τῶν ἐγκοσμίων δυνάμεων ἡ Θεία Πρόνοια

Ὑπεράνω τῶν ἐγκοσμίων δυνάμεων εἶναι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ἡ ὑπερτάτη Πρόνοια, ἡ ὁποία, ματαιώνουσα κάθε ἐμπόδιον, ἀπομακρύνουσα κάθε κίνδυνον καὶ ἐκμηδενίζουσα οἱανδήποτε ἀπειλήν, σκέπει, φρουρεῖ καὶ φυλάττει τοὺς λαοὺς ἐκείνους, οἵτινες εἶναι πιστοὶ ὑπηρέται τῶν θείων βουλῶν Της καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν κραταιὰν αὐτῆς προστασίαν.

Πῶς θὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὸν ἀγῶνα τῆς αὐταπαρνήσεως

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς αὐταπαρνήσεως, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δυνάμεθα νὰ εἴμεθα μαθηταὶ καὶ ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου, ἀπαιτεῖται βεβαίως θέλησις ἰσχυρὰ καὶ προσπάθεια συνεχὴς καὶ ἀδιάλειπτος· ἀλλ' αὐτὰ ἀποβαίνουν εἰς μάτην ἄνευ τῆς θείας χάριτος, τῆς θείας βοηθείας, ἥτις, προσερχομένη πρόθυμος ἀρωγὸς κατόπιν θερμῶν καὶ ἐπιμόνων ἐκ μέρους μας δεήσεων, ἐνισχύει καὶ καθιστᾷ ἀκατάβλητον τὴν θέλησιν, εὐοδώνει τὰς προσπαθείας μας καὶ ὁδηγεῖ εἰς τὴν νίκην τὸν ἀγῶνά μας. «**Χωρὶς ἐμοῦ — ἐδήλωσεν ὁ Κύριος — οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν**» (Ἰωάνν. ιε' 5).

Ἂς προστρέχωμεν πάντοτε εἰς τὸν Χριστὸν

Εἰς πᾶσαν περίστασιν τοῦ βίου μας ἂς προστρέχωμεν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ἂς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι, ὅταν μὲ πίστιν θερμὴν τὸν παρακαλῶμεν, θὰ σπεύδῃ προθύμως εἰς βοήθειάν μας καὶ θὰ ἱκανοποιῇ πᾶν λογικὸν καὶ δίκαιον αἴτημά μας. Ἂς ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Κύριον καὶ ἂς ἐλπίζωμεν εἰς τὴν πατρικήν Του Πρόνοιαν, καὶ τότε θὰ διερχώμεθα βίον ἥσυχον καὶ εὐχάριστον. Ἡ χεὶρ τοῦ Παντοκράτορος θὰ εἶναι πάντοτε πλησίον μας καὶ θὰ μᾶς προστατεύῃ. Τί ἔχομεν τότε νὰ φοβηθῶμεν; «Αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν, οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλείπω, ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν, Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος» (Ἑβρ. ιγ' 5–7).

Ἡ Χριστιανικὴ Οἰκογένεια εἶναι ἐπίγειος παράδεισος

Ἡ Χριστιανικὴ Οἰκογένεια ἀναντιρρήτως εἶναι ἐπίγειος παράδεισος. Εἰς αὐτὴν ἐπικρατεῖ θαυμαστὴ ὁμόνοια, ζηλευτὴ ἁρμονία καὶ γαλήνη, πραγματικὴ χαρὰ καὶ εὐδαιμονία. Λείπουν αἱ ἔριδες, αἱ ὕβρεις, αἱ συγκρούσεις, οἱ διαπληκτισμοί, αἱ παντὸς εἴδους ἀσχημίαι καὶ ἀθλιότητες. Ἡ Οἰκογένεια αὐτή, ἐν τῇ ὁποίᾳ κατοικεῖ ὁ Χριστός, εἶναι Ναός, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀναπέμπονται αἱ πλέον ἔνθερμοι δοξολογίαι

(Συνέχεια εἰς τὴν 166ην σελίδα)

ST. PAUL AND CHURCH FINANCES

By REV. LEONIDAS CONTOS
Los Angeles, Calif.

THE subject I intend to discuss endears the preacher to his Board while leaving him open to criticism from the rest of the church. Church boards feel that there is never enough said about finance. They can't be blamed because they face the continual problem of making ends meet. The congregation on the other hand, invariably resent sermons on finance, feeling, no doubt rightly, that the pulpit's prime purpose ought never to be frustrated by consideration of worldly things. They can't be blamed either, since they are remote from the practical problems and are given very readily to the confidence that "everything will take care of itself."

But because everything does not take care of itself — even in the church which leans so heavily on God's Providence — and because the financial problems of the Church cannot fairly be left to the lay administration; and chiefly because giving is directly related to growing spiritually, this article fills a need.

How naturally Paul approaches the whole matter of giving. He minces no words, yet labors no point. His appeal is rather in the nature of instruction to the people as to what is expected of them. He assumes that willing liberality is a grace that follows in the presence of the other Christian graces — faith and knowledge and devotion. I think we would acquire a completely new viewpoint on giving if we studied his philosophy of giving as a virtue — a virtue that brings growth to the soul of the giver as well as to the institution for which he gives.

Present-day methods for supporting churches, despite a wide variety of plans, are all based on early Christian tradition. The Apostolic Church indeed offers wonderful lessons to us in supporting and furthering — and may I emphasize furthering — the work of the Church. And whether the method in one parish be annual pledges and in another the envelope system, Paul's plan, which is to say the fundamental Christian plan, embraces the essential characteristics which make any plan effective. Suppose we review them briefly.

First of all, giving was expected to be periodic. "Upon the first day of the week . . ." Paul urges his people to put something aside.

Secondly, it should be worshipful, a regular part of the devotional life.

Thirdly, it was intended to be personal. "Let each one of you . . ." Paul says. For those of us here who are content to let the few carry the burden of supporting the Church, let me point out that "each" also means "all."

Giving must be provident, that is the result of planning. It should be deliberate, forehanded, thoughtful, intelligent.

Giving must also be proportionate. "each of you . . . as he may prosper . . ." Every member was expected to plan generously and carefully, responsibly and faithfully, to give according to his good fortune.

Lastly Paul saw giving on the part of members as a means of preventing financial crises in the Church. He wished when he came again to Corinth not to be occupied with fund-raising, but with the more vital issues; and he hoped to make certain that there would be no retrenchment in what the Church had committed itself to accomplish.

This is the fundamental reason why sermons are preached on finance. Like many preachers I was once loath to do this, feeling that a minister of the Gospel ought to stick to the Gospel and never mention so sordid a thing as money. But on rethinking the matter I find that giving was a major theme in the Master's own preaching. He knew that "where a man's treasure is, there will his heart be also." And His disciples soon discovered that the extension of Christ's ministry into all the world would require sacrificial giving on the part of every member of the Church.

Periodic giving is the basis for our annual pledge as well as for our weekly offerings. Out of the material blessings vouchsafed to us through the week and over the year we put aside something for the use of God's Church. What is money after all but an extension of our total selves? And how can we profess love of God and dedication to His purposes when we dedicate nothing to those purposes? Christianity has always placed emphasis on giving, and that is why the weekly offering is actually a part of worship, perhaps less so in the Greek Church than it ought to be, but a devotional, spiritual experience nonetheless.

Our pledge system also features the personal aspect which Paul finds so important. Obviously family giving is personal giving. But it could have still deeper meaning if it became the individual responsibility of each member of the family, even of the very young. Children should be encouraged to membership in their own right by putting small amounts aside for God's work. The amount might be negligible, but the returns in terms of cultivated stewardship literally beyond measuring.

This brings us to the next characteristic of giving as outlined by Paul the providential aspect. Our giving must be deliberate, planned, the result

(Continued on page 154)

EASTER STORY IN STAINED GLASS

By EDWARD J. DRISCOLL, JR.

"HERE are 22 brand new stained glass windows in Somerville's reek Orthodox Church of the As-nption.

Today, as illustration of the Easter ry, the *Globe* reproduces three of em.

Located directly behind the bishop's rone on the far right as one enters e church, they depict the Resurrec-n, the Crucifixion and Christ's tri-mphal march into Jerusalem, on Palm nday.

Executed by the Guido Polloni Stain ass Studios in Florence, Italy, at a st of some $13,500, the windows pict scenes from the Life of Christ.

The third window in the grouping, ustrating Palm Sunday, brings to nd the Gospel according to St. John, napter 12, Verse 13: "Hosanna! essed is He who comes in the name the Lord, the King of Israel."

The Crucifixion, showing a dying vior on the cross, with His Blessed other and St. John the Evangelist rrowing at His feet, recalls one of e famous Seven Last Words from the ospel according to St. John, Chapter , Verse 27: "Woman behold thy n. Then He said to the disciple, Be-ld thy Mother."

The scene of the Resurrection, show-g Christ rising from the tomb as two ards turn away in fright, recalls the ords of St. Matthew, Chapter 28, erse 2: "And behold, there was a eat earthquake; for an angel of the rd came down from heaven and awing near rolled back the stone."

* * *

Each of the windows bears inscrip-ns from Greek Orthodox hymns sung on the days of the events depicted, plus the names of the donors. All 22 windows, executed in contemporary style rather than the celebrated medieval manner, were designed by Greek Orthodox architect Christopher Kantianis of Springfield, and Greek Orthodox Church iconographer Sofronios Afentakis of Belmont.

Their installation after six months of cutting, painting, firing and piecing together in Italy, was made possible through a $100,000 Building Fund Drive of the church which has made a house of worship out of what was once the old Elks Building in Somerville.

* * *

"The stained glass windows are the first of many projects to be completed in the remodelling of the building," says Rev. Stephen P. Anthony, pastor. "But when we are finished we will have a very beautiful church."

The windows were dedicated with holy water from the River Jordan on March 4 immediately following a Pontifical Liturgy celebrated by His Grace, Rt. Rev. Athenagoras, assisted by the Chancellor of the New England Diocese, Very Rev. Kallistos Samaras, and Rev. Fr. Anthony.

Among the windows dedicated is one depicting the Ascension of Our Lord. It is the gift of Mrs. Georgia Agganis of Lynn, in memory of her son, Harry Agganis, Boston University and Boston Red Sox athlete. The windows shown today are the gifts of: (Palm Sunday) Mr. and Mrs. George Lingos of Somerville; (Resurrection) Daughters of Proodos Society; (Crucifixion) Miss Eva Karademetriou, in memory of her father.

* * *

Although the stained glass windows at the Church of the Assumption are brand new, the art of stained glass is an ancient one which reached its height in the glass windows of Gothic cathedrals. Often called a kind of "painting in light," it originated in the Near East around the ninth century and is undergoing a large-scale revival today, using ancient techniques.

The great centuries of stained glass were the 12th and 13th, with the magnificent windows of the Cathedral at Chartres in France (1210) the world's most outstanding example. Other magnificent examples of stained glass at its height of perfection, clarity and brilliance, include the cathedrals at Bourges and Rouen, and England's York, Lincoln and Canterbury.

Reprinted by permission from the Boston Sunday Globe."

SUBSCRIPTION BLANK

THE ORTHODOX OBSERVER
St. Basil's Academy — Garrison, N. Y.

Please enter / renew my subscription to *The Orthodox Observer.*

☐ 1 year $3.00 ☐ 2 years $5.00

☐ check or money order enclosed (foreign postage $0.50 per year extra)

Name .....

Address .....

City ..... *Zone* ..... *State* .....

ST. PAUL AND CHURCH FINANCES

(Continued from page 152)

of careful thought and sincere budgeting. It ought to reflect honestly our devotion to the Church rather than come as a token of our loyalty. This means it should come high on the list of obligations, not, as so often happens, far down the list, following even the silliest luxuries.

The next feature of proper giving, the proportionate feature, poses a question: "How much can I give? How much does the Lord expect me to promise for his work?" I think this question answers itself when we ask another: "Is my gift a worthy one? Is there in it any element of personal sacrifice? Is it truly a part of me?" The financial problems of this church, and of the whole Church, would solve themselves if all of us asked ourselves these questions. Instead most of us want to know, "How much are the dues?" To be sure there is a minimum amount, prescribed by our By-laws, which represents annual "dues" for each family. But this is considered to be the minimum for those of even the most limited income, not the standard for every family in the parish.

Imagine how shocked Paul would be visiting the typical church of today, to find widows in two-room flats and successful business men; struggling young couples, and retired coupon-clippers; trolley-riders and two-Cadillac families — all contributing exactly the same amount each year. This is fundamentally wrong; and until we grow to a higher stature of stewardship, our Church will barely underwrite its limited, and limiting, budget.

Mind you, all of this is directed at those of us who give. What shall we say now of those to whom the Church ministers with equal love and concern but who in turn do nothing for the Church? They are present in every congregation, but in the larger cities, as in Los Angeles, they far outnumber the givers. This is neither fair nor honorable. But what is more tragic is that the forward movement of the whole Church is hampered by this dead weight. To this kind of logic the habitual non-giver often responds, "God will find a way." Indeed He will, but the way must inevitably be defined through human hearts. To pride ourselves on the wealth of our traditions, or even on the magnificence of some of our churches, is to miss the point of our responsibility as boldly defined by Saint Paul. It is now time for us to raise ourselves to a level of giving and of service, both on the parochial and on the denominational level, that is equal to our high calling, our rich traditions, and our great destiny.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἤρχισαν αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὸ Διδασκαλικὸν Κολλέγιον τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Εἰς τὸ τμῆμα αὐτὸ γίνονται δεκταὶ ἀπόφοιτοι Ἀμερικανικῶν καὶ Ἑλληνικῶν Γυμνασίων.

Ἡ φοίτησις εἶναι τριετής.

Αἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου διορίζονται Διδασκάλισσαι, Γραμματεῖς Κοινοτήτων καὶ Διευθύντριαι Ἐκκλησιαστικῶν Χορῳδιῶν.

Ἡ ζήτησις ἀποφοίτων τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου εἶναι μεγάλη καὶ αἱ ἀμοιβαὶ πολὺ ἱκανοποιητικαί.

Οἱ Ἱερεῖς, οἱ Πρόεδροι, οἱ Σύμβουλοι καὶ γενικῶς πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ κρατήσουν ἀνοικτὰ τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, ἐνδιαφέρονται ζωηρῶς νὰ ἀποστείλουν εἰς τὸ Ἵδρυμα αὐτὸ Νέας πρὸς φοίτησιν.

Τὸ Διδασκαλικὸν Κολλέγιον παρέχει, πράγματι, μοναδικὴν εὐκαιρίαν εἰς τὰς ἀποφοίτους τῶν Γυμνασίων μας νὰ εὑρύνουν τὰς σπουδάς των καὶ νὰ γίνουν πνευματικὰ καὶ ἡγετικὰ στελέχη τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων μας.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε εἰς:

ST. BASIL'S ACADEMY
GARRISON, N. Y.
Tel. GArrison 4-3301

An Exemplary Effort

THE Federation of Greek Orthodox Youth of Greater Detroit took the initiative recently to contribute assistance in increasing the circulation of the *Orthodox Observer.* Under the capable leadership of its president, Miss Minerva Chalapis, the Youth of Greater Detroit purchased four hundred copies of the April issue and distributed it, through our office, to the members of the Detroit Orthodox Community. Each copy was accompanied by a message, which appears in this page.

The progressive young people of Detroit reached this decision because as, stated in their own words, "those of us who subscribe to the *Observer* feel very strongly that it offers Orthodox Christians in this country a valuable source of information and education which is absolutely vital for our Church today. Your balance of Greek and English articles certainly fills the needs of persons whose knowledge of the Greek language is limited and whose desire to learn more about our Faith and Church is alive. . . . Our purpose is twofold: (a) The *Orthodox Observer* will be introduced to at least 400 families, of whom, we hope, some will become permanent subscribers. (b) The G.O.Y.A. of Greater Detroit will be performing a small service, and perhaps encourage new memberships in the ranks of the Greek Orthodox Youth of America."

We hope the exemplary action of our Youth in Detroit will inspire many other G.O.Y.A. Chapters towards the same direction.

Easter Wishes!

This copy of the ORTHODOX OBSERVER, official publication of the Greek Orthodox Archdiocese of America, is sent to you with the hearty greetings and compliments of the Greek Orthodox Youth of Greater Detroit.

We feel confident that you will find a variety of information in the OBSERVER -- both in English and in Greek -- which will enhance your knowledge, understanding, and appreciation of the Greek Orthodox Faith and Church.

We sincerely hope you will decide to order your own subscription at once. If you are already a regular subscriber, won't you please give this copy to someone else -- to another Orthodox family who is not yet introduced and acquainted with the ORTHODOX OBSERVER.

May we take this opportunity to remind you to attend and participate in the activities sponsored by the Greek Orthodox Youth of America (affectionately known as G.O.Y.A.) in your community.

In the Greater Detroit area G.O.Y.A. operates on two levels: (1) in your local parish -- your own Church young adults' club; and (2) on a city-wide scale, as a united effort for bigger projects of mutual concern, the local chapters are federated.

Our purposes are religious, educational, cultural, social, and recreational. We desire to promote the general welfare of the Greek Orthodox Church in America with a program of education and service. We recognize the significance of religion in family and civic life.

As our name implies, we are the younger element -- the young adults -- who are actively interested in the future and progress of our Church -- The Greek Orthodox Church.

We believe that --
"LIVE YOUR ORTHODOX FAITH must be a living vibrant motto, not a sterile chant!"

Yours in Orthodoxy,

G.O.Y.A. OF GREATER DETROIT

Assumption ✞ SS. Constantine and Helen ✞ St. George, Lincoln Park ✞ St. George, Pontiac ✞ St. Nicholas

Mail This Today! ⟶

SUBSCRIPTION BLANK

TO: THE ORTHODOX OBSERVER
ST. BASIL'S ACADEMY
GARRISON, NEW YORK

PLEASE ENTER MY SUBSCRIPTION FOR THE ORTHODOX OBSERVER FOR (CHECK ONE)

___ 1 YEAR @ $3.00

___ 2 YEARS @ $5.00

PLEASE PRINT

NAME _____

ADDRESS _____

CITY _____ STATE _____

I ENCLOSE A CHECK ( ) MONEY ORDER ( )

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ BROOKLINE: Ἡ ἑορτὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν διπλωμάτων εἰς τοὺς ἀποφοίτους ὑπῆρξεν ὑποβλητική. Ἡ ἑορτὴ αὐτὴ προσέλαβεν ἐφέτος ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἀπένειμε τὰ πρῶτα μετὰ τὴν ἀναγνώρισίν της Ἀκαδημαϊκὰ διπλώματα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Ἐπιτυχὴς ὑπῆρξεν ἡ ἑορτὴ τοῦ ἑτέρου Μεγάλου Ἱδρύματος, τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς ἦτο πλούσιον. Μεταξὺ τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ προγράμματος τὴν πρώτην θέσιν κατέλαβεν ἡ παράστασις ὑπὸ τῶν φοιτητριῶν τοῦ ἀρχαίου δράματος «Ἠλέκτρα».

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΠΑΥΛΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 150ῆς σελίδος)

ἡ ἐκκλησία μὲ τὸν Χριστόν. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ ἕνωσις ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς παράδειγμα τὴν ἕνωσιν τοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν ἐκκλησίαν, φανερὸν γίνεται ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ διάλυσις τοῦ γάμου. Ὁ πιστὸς πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ πᾶν ὅ,τι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ τὴν διάσεισιν τοῦ συζυγικοῦ δεσμοῦ. Διαφορετικὰ δὲν ἐπιτυγχάνεται εἷς ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους σκοποὺς τοῦ Θεοϊδρύτου τούτου θεσμοῦ, ἡ θεμελίωσις οἰκογενείας: «καὶ οὓς ὁ Θεὸς ἔζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω». Διὰ τοῦ γάμου καθίσταται ἡ οἰκογένεια, εἰς τὸ περιβάλλον τῆς ὁποίας, ὡς εἰς θερμοκήπιον θερμαινόμενον ὑπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀναπτύσσονται νέα μέλη τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ σήμερον ὁ γάμος καὶ ἡ οἰκογένεια διατρέχει σοβαρὰν κρίσιν. Τὸ ὑλόφρον πνεῦμα καὶ ἡ εἰς τὰς ὑλικὰς ἀπολαύσεις ροπὴ τῆς σημερινῆς κοινωνίας ἔχουν κλονίσει ἐπικινδύνως τὸν θεσμὸν τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας. Ὡς ἐκ τούτου τὰ διαζύγια πληθύνονται καθημερινῶς καὶ οἰκογένειαι διαλύονται δι' ἀσημάντους ἀφορμάς. Ἀνησυχητικὸν ἐπακόλουθον τῆς καταστάσεως ταύτης εἶναι ἡ ἐγκληματικότης τῶν νέων, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ τραγικὰς συνεπείας διὰ τὴν Κοινωνίαν τῆς αὔριον.

Ἂς μελετήσωμεν μετὰ προσοχῆς τὸ χωρίον τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου (Ε΄ 22-23). Εἶναι ὁ χρυσοῦς κανών, τὸν ὁποῖον πᾶν ἀνδρόγυνον ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του. Ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη ἂς εἶναι ὁ ἀδιάσπαστος κρῖκος ὁ ὁποῖος θὰ ἑνώνῃ τὰ ἀνδρόγυνα καὶ ὡς εἷς ἄνθρωπος ἂς θεμελιώνουν τὴν Χριστιανικὴν οἰκογένειαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ καλλιεργῶνται ὅλαι αἱ Χριστιανικαὶ ἀρεταί, τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης, τῆς ἐλπίδος, τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ. Μόνον μὲ γάμον ἀδιάλυτον καὶ οἰκογένειαν Χριστιανικὴν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναμορφώσωμεν τὴν Κοινωνίαν μας καὶ νὰ τὴν κάμωμεν πραγματικὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

The Religious News Observer

REV. D. J. CONSTANTELOS, Editor
Perth Amboy, N. J.

Free and Independent

Metropolitan Nikolai of the Russian Orthodox Church, while in the United States with eight Russian clerics, said that Soviet churches looked forward to the development of fraternal relations with American faiths.

When asked to describe the relations between the Soviet Union and the Churches, he said that all Churches in Russia were "free and independent."

The N. Y. Times, June 3

* * *

Pornography Racket

Noting the increase of sex crimes among the youth, the Senate Subcommittee on Juvenile Delinquency records its conviction that such crimes are "unquestionably intensified by the reading of pornographic materials."

Five hundred million dollars a year are been spent in the U.S.A. for books, pamphlets, films, photographs, playing cards and other items with "outright pornography," according to the same Subcommittee.

America, June 2

* * *

Stranglers of Freedom

The British are now in the intolerable position of standing before the world as stranglers of freedom. . . . It appears to suggest that [granting independence to Cyprus and union with Greece] is the only possible way out, as the Greek majority on the island of Cyprus grows increasingly determined to achieve independence.

The Commonweal, June 6

British Are Bogging Down In Cyprus

How long can Britain endure to stand before the world in the lurid light cast by the flames of Cyprus? What point is served by continuing the chain reaction of terror and futility which has been sustained for so many weeks? It now appears that Britain's act in banishing Archbishop Makarios to the Seychelles Islands was the decisive act in precipitating the present crisis.

The Christian Century, May 30

* * *

Patronizingly Critical

Indian reaction to the mess in which Britain has got herself in Cyprus has been patronizingly critical. The "Times of India" wrote a few weeks ago: "It is high time the British evacuated Cyprus, that island of beauty marred by the execution of two Greek Cypriots, one of them only seventeen. Indians must sympathize with a people who only seek their independence."

The Manchester Guardian, May 31

* * *

British Opinion Against British Policy

Britons are increasingly unhappy about the violence on Cyprus. London senses a definite shift of opinion against British policy toward the Cypriots. A long stalemate is now the outlook on Cyprus. During this stalemate, however, casualties mount. The result is a growing criticism of the Eden Government. British opinion may force Sir Anthony Eden to soften his Cyprus policy.

U.S. News & World Report
June 8

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΩΝ

Ἀντὶ σχολίου δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸ κείμενον τῆς ἐκκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαὴλ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῶν σεισμῶν, ποὺ ἔπληξαν τελευταίως τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, καὶ ἰδίως τὴν Σαντορίνην.

Χωρὶς ἀμφιβολίαν, ὅπως συνέβη καὶ εἰς ἄλλας ὁμοίας περιστάσεις κατὰ τὸ παρελθόν, ἡ ὁμογένεια θὰ ἐκφράσῃ τὰ αἰσθήματα τῆς συμπαθείας πρὸς τοὺς ὁμαίμονας καὶ ὁμοπίστους ἀδελφούς μας δι' «ἐνεργοῦ» ἀγάπης καὶ θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἔκκλησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας δι' αὐθορμήτων καὶ γενναίων εἰσφορῶν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν παθόντων.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Μεγάλη, ἀπροσδόκητος συμφορὰ ἔπληξε καὶ πάλιν τὴν Γενέτειραν Ἑλλάδα. Οἱ φοβεροὶ σεισμοὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, πρὸ πάντων δὲ τῆς Σαντορίνης, τὰ 75 τοῖς ἑκατὸν τῆς ὁποίας μετεβλήθησαν εἰς σωροὺς ἐρειπίων, οἱ δὲ δυστυχεῖς κάτοικοι αὐτῆς ζοῦν μέσα εἰς τὴν κόλασιν τῶν ἐρειπίων καὶ τῆς τέφρας καὶ τῶν καπνῶν τοῦ ἐκραγέντος ἡφαιστείου.

Παγκόσμιον συγκίνησιν προυκάλεσεν ἡ νέα συμφορὰ τῆς Γενετείρας μας. Φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ χθεσινὸν κύριον ἄρθρον τῆς μεγαλυτέρας ἐφημερίδος τοῦ κόσμου "New York Times," τὸ ὁποῖον προσκαλεῖ ἅπαντας τοὺς Ἀμερικανούς, Κυβέρνησιν καὶ λαόν, νὰ βοηθήσουν.

Τὸ καθῆκον τῆς βοηθείας δι' ἡμᾶς τοὺς ὁμαίμονας καὶ ὁμοπίστους τῶν θυμάτων, εἶναι ἐπιτακτικώτερον καὶ ἀπολύτως ἐπιβεβλημένον.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς, ἔχουσα ἤδη ὠργανωμένην σχετικὴν ὑπηρεσίαν, δέχεται εἰσφοράς. Παρακαλεῖ δὲ ὅπως αὗται εἶναι ταχεῖαι, γενναῖαι καὶ αὐθόρμητοι. «Ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός».

Ἀποστέλλετε τὰς εἰσφοράς σας εἰς: GREEK ARCHDIOCESE, AEGEAN ISLAND RELIEF FUND, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τῇ 10ῃ Ἰουλίου 1956

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Καὶ ἕτερον μέγα βῆμα προόδου ἐσημείωσε τελευταίως ἡ Θεολογική μας Σχολή, τὸ φυτώριον τοῦτο τὸ ἀφιερωμένον εἰς τὴν δημιουργίαν στελεχῶν διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῆς ὁμογενείας καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Θεολογικῆς σκέψεως τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὴν χώραν αὐτήν.

Δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Commonwealth Μασσαχουσέτης ἔτυχε τοῦ δικαιώματος τῆς χορηγήσεως ἐκτὸς τοῦ διπλώματος τοῦ Προλύτου τῶν Τεχνῶν καὶ τῶν διπλωμάτων τοῦ Προλύτου τῆς Ἱερᾶς Θεολογίας (B.D) καὶ τοῦ Διδασκάλου τῆς Ἱερᾶς Θεολογίας (S.T.M.).

Ἡ ἐπτυχία αὕτη τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς ἐχαιρετίσθη μὲ συγκίνησιν ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν ὁμογένειαν καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ ἐνδιαφέρονται καὶ μοχθοῦν διὰ τὴν ἐξύψωσιν καὶ πρόοδόν της. Οὗτοι γνωρίζουν καλῶς, ὅτι ἕνα ἀνεγνωρισμένον Κέντρον Θεολογικῶν σπουδῶν εἰς τὴν Χώραν ταύτην καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις τὸ συντηρεῖ, τιμᾷ καὶ προάγει, ἀλλὰ καὶ ἵσταται ὡς φάρος προσανατολισμοῦ τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν βαθυτέραν γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς πίστεώς μας δι' ἡμετέρους καὶ ξένους.

Διὰ τοῦτο ἡ ἔκφρασις τῆς εὐαρεσκείας καὶ εὐγνωμοσύνης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ πρὸς τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ἐλαίας καὶ Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς κ. Ἀθηναγόραν καὶ πρὸς ὅλους τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν νέαν αὐτὴν ἐπιτυχίαν ἀπηχεῖ τὰ αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Ο Κος ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ἰουνίου ἀπεχώρησεν οἰκειοθελῶς τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν καὶ Δημοσίων Σχέσεων, Διαφωτίσεως καὶ Ἐφήβου Νεολαίας κ. Νικόλαος Ἠλιόπουλος.

Σύμφωνα μὲ τὴν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁ κ. Ἠλιόπουλος ὑπηρέτησε ταύτην ἐκ τῆς ὑπευθύνου του θέσεως, «ἐπιδείξας ἀφοσίωσιν ὁλόψυχον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπιμέλειαν μοναδικὴν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν καθηκόντων του καὶ νομοτάγειαν ἀπόλυτον εἰς τὴν Προϊσταμένην ἀρχήν».

Ἡ ἀποχώρησις τοῦ εὐσυνειδήτου καὶ καλοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν ἐργατῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ στερήσῃ καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» ἑνὸς πολυτίμου συνεργάτου. Διότι ὁ Κος Ἠλιόπουλος, ἐνθουσιώδης φίλος τοῦ ἔργου μας, μᾶς ἐβοήθει δι' ὅλων του τῶν δυνάμεων καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς πληροφοριακῆς ἐνημερώσεώς μας ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως καὶ δράσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς διευρύνσεως τῆς κυκλοφορίας μας.

Ἐν ὄψει τῆς στερήσεως τῆς πολυτίμου του ταύτης βοηθείας ἐνοῦμεν τὴν λύπην μας μὲ τὴν λύπην τῆς Προϊσταμένης μας Ἀρχῆς διὰ τὴν ἀποχώρησίν του καὶ μὲ τὴν λύπην ὅλων ἐκείνων ποὺ συνειργάσθησαν μαζί του καὶ ἐξετίμησαν τὴν ὑπαλληλικήν του ἱκανότητα καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ χαρακτῆρος του. Εὐχόμεθα δὲ εἰς αὐτὸν ἐκ βάθους καρδίας, ὅπως ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου τὸν συνοδεύῃ εἰς πᾶν αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι βῆμα.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ ΔΙ' ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΠΟΥΔΑΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω σημείωμα τοῦ Μητροπολίτου Μελίτης κ. Ἰακώβου σχετικῶς μὲ τὰς δοθείσας ὑπὸ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν ὑποτροφίας δι' ἀνωτέρας σπουδὰς εἰς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς Ὀρθοδόξους Θεολόγους καὶ διὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956—1957. Δημοσιεύομεν ἐπίσης τοὺς ἀπαραιτήτους ὅρους διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὑποτροφιῶν αὐτῶν.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ἐπιθυμοῦμεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν εἰς τὸν τομέα τῆς ἐνδυναμώσεως, ἀναπτύξεως καὶ διευρύνσεως τῆς Θεολογικῆς σκέψεως διὰ τῆς παροχῆς εὐκαιριῶν πρὸς εὐρυτέρας σπουδὰς εἰς τὰ διάφορα Θεολογικὰ Ἱδρύματα τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἶναι τεραστίας σημασίας. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ βοηθεῖται τοὐλάχιστον ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν αἱ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀπὸ τὰς ἐξ ἀγνοίας προερχομένας ψευδεῖς ἀντιλήψεις καὶ δίδεται εὐκαιρία σοβαρωτέρας σπουδῆς τῶν διαφόρων ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ Σωτηριολογικοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν συναφῶν πρὸς τοῦτο θεμάτων. Μία σοβαρὰ σπουδὴ τῶν θεμάτων αὐτῶν ἀποκαλύπτει τὸ πλούσιον φῶς τῆς Ὀρθοδόξου θέσεως.

Χαιρόμεθα ἰδιαιτέρως, διότι αἱ ὑποτροφίαι αὐταὶ σχετίζονται καὶ μὲ ἕνα μέρος τῆς λαμπρᾶς ἐργασίας τοῦ Μητροπολίτου Μελίτης, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου παρὰ τῷ Παγκοσμίῳ Συμβουλίῳ Ἐκκλησιῶν. Χωρὶς ἀμφιβολίαν ὁ ρόλος τοῦ ἐκλεκτοῦ Μητροπολίτου θὰ εἶναι ἐξαιρετικῶς ὠφέλιμος καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τομέα.—ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

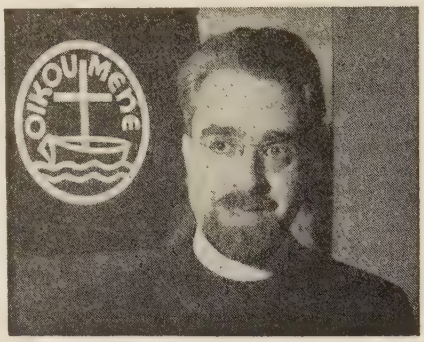

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ὀρθόδοξοι οἱ ὁποῖοι ἔλαβον ὑποτροφίας διὰ τὸ Ἀκαδημιακὸν ἔτος 1956—1957 εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

1. Κωνσταντῖνος Ἀνδρέου, ἀπόφοιτος Θεολ. Σχολῆς Χάλκης, μεταβαίνων διὰ σπουδὰς εἰς Ἀμερικήν.

2. Κωνσταντῖνος Σιέπης, ἀπόφοιτος Θεολ. Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μεταβαίνων διὰ σπουδὰς εἰς Ἡνωμ. Πολιτείας ἐπίσης.

3. Ἰωάννης Παπασπύρου, ἀπόφοιτος τῆς Θεολ. Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μεταβαίνων διὰ σπουδὰς εἰς Ἑλβετίαν.

4. Κωνσταντῖνος Φράγκος, ἀπόφοιτος τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μεταβαίνων διὰ σπουδὰς εἰς Γαλλίαν, καὶ

5. Καλλιόπη Μυτιληναίου, ἀπόφοιτος τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μεταβαίνουσα διὰ σπουδὰς ὡσαύτως εἰς Γαλλίαν.

Ὀρθόδοξοι Κληρικοί, οἱ ὁποῖοι ἔτυχον παρὰ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν fellowship, ὑποτροφίας δηλαδὴ δι' εἰδίκευσιν (διὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956—1957) εἶναι ὁ Μητροπολίτης Ροδοπόλεως Ἱερώνυμος, μεταβαίνων εἰς Ἀγγλίαν δι' εἰδίκευσιν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν καὶ ὁ ἱερεὺς Τοπάνι Ρέπο ἐκ Φιλανδίας, μεταβαίνων εἰς Ἅγιον Ὄρος, Πάτμον καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα δι' εἰδικὰς Βυζαντινολογικὰς μελέτας. (Ἐφέτος ἀμφότεροι οἱ τυχόντες fellowship συνέπεσε νὰ εἶναι Ὀρθόδοξοι).

Ἐδόθη πρόσθετος ὑποτροφία δι' ἓν ἀκόμη ἔτος σπουδῶν εἰς τὸν Ἀρχιμ. Ἀρίσταρχον Μαυράκην, ἀπόφοιτον Θεολ. Σχολῆς Χάλκης, τὸν Ἀρχιμ. Παντελεήμονα Ροδόπουλον, ἀπόφ. Θεολ. Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ τὸν Ἀθανάσιον Ἀρβανίτην τῆς αὐτῆς Θεολ. Σχολῆς Ἀθηνῶν, ποιοῦντας τὰς σπουδὰς των ἐν Ἀγγλίᾳ, καθὼς καὶ εἰς τὸν Ἰωάννην Ζηζιούλαν τῆς Θεολ. Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἐπίσης σπουδάζοντα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Χάρβαρντ, Ἡν. Πολιτειῶν.

Ἕνδεκα λοιπὸν ἐν τῷ συνόλῳ Ὀρθόδοξοι Θεολόγοι θὰ σπουδάσουν κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956—1957 δι' ὑποτροφιῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον εἶναι καλὸν νὰ γνωσθῇ εἰς εὐρύτερον κύκλον, ἀλλὰ καὶ νὰ κινήσῃ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐν γένει φιλοδοξίαν ἄλλων Ὀρθοδόξων νέων Θεολόγων, ὥστε νὰ ἐπωφεληθοῦν μιᾶς προσφερομένης εὐκαιρίας καὶ οὕτω νὰ καταστοῦν ὠφελιμότεροι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος μας.

Ὅροι ὑποτροφίας δι' ἀνωτέρας ἢ συμπληρωματικὰς σπουδὰς

Αἱ κατωτέρω γραμμαὶ καὶ πληροφορίαι χαράσσονται μὲ τὴν διπλῆν ἐλπίδα νὰ ὑποκινήσουν τὸν ζῆλον, ἀλλὰ καὶ νὰ κατατοπίσουν τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπὶ τῶν ἀπαραιτήτων ὅρων, ὑφ' οὓς αἱ ὑποτροφίαι δι' ἀνωτέρας σπουδὰς ἢ εἰδικεύσεις ἐπιστημονικὰς δίδονται παρὰ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

Ὁ ὑποψήφιος πρέπει:

1. Νὰ τρέφῃ πολλὴν πίστιν εἰς τὴν ἀποστολήν του, νὰ ἔχῃ ἀκαδημαϊκὸν καταρτισμὸν ἀνώτερον τοῦ «κατὰ μέσον ὅρον», ἀκεραιότητα χαρακτῆρος, Χριστιανικὴν ἀγωγὴν ἄψογον, ὑγείαν σταθερὰν καὶ ψυχικὴν ἀπόλυτον ἰσορροπίαν.

2. Νὰ ἔχῃ καὶ νὰ παρουσιάσῃ καθαρὰν εἰκόνα τῶν μελετῶν, τὰς ὁποίας θὰ κάμῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὡς καὶ τοῦ προγράμματος ἐργασίας, τὴν ὁποίαν ἀναμένει νὰ κάμῃ ἐπιστρέφων εἰς τὸν τόπον τῆς προελεύσεώς του.

3. Νὰ γνωρίζῃ μᾶλλον καλῶς τὴν γλῶσσαν τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ νὰ κάμῃ τὰς σπουδάς του, νὰ δύναται δὲ καὶ νὰ τὴν ὁμιλῇ.

4. Νὰ μὴ εἶναι πέραν τῶν 30 ἐτῶν. Ἐξαιρέσεις δὲν ἀποκλείονται, ἀφοῦ ὅμως μελετηθοῦν καλῶς καὶ πλήρως οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπέβαλλον τὴν ἐξαίρεσιν.

5. Νὰ ἔχῃ ἀρκετὴν διανοητικὴν ὡριμότητα, ὥστε νὰ ἐπωφεληθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἐκ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν σπουδῶν του.

6. Ἐὰν εἶναι ἔγγαμος νὰ μὴ παραλάβῃ τὴν σύζυγον ἢ καὶ τὰ τέκνα του μαζί του κατὰ τὸ διάστημα τῶν δι' ὑποτροφίας σπουδῶν του.

7. Νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του, ὅτι ἡ ὑποτροφία δίδεται δι' ἓν μόνον ἔτος. Θὰ ἐξετάζετο ὅμως εὐμενῶς αἴτησις συνεχίσεως τῶν σπουδῶν ἐπὶ ἓν ἢ καὶ δύο ἀκόμη ἔτη, ἐὰν συνέτρεχον ἀπολύτως σοβαροὶ «ἀκαδημαϊκοὶ» λόγοι.

8. Νὰ ἀποστείλῃ τὴν αἴτησίν του ὄχι ἀργότερον ἀπὸ τὴν 1ην Ἰανουαρίου, ἐὰν ἐνδιαφέρεται διὰ σπουδὰς εἰς Καναδᾶν ἢ Ἡνωμένας Πολιτείας, ὄχι ἀργότερον ἀπὸ τὴν 1ην Φεβρουαρίου διὰ σπουδὰς ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ὄχι ἀργότερον ἀπὸ τὴν 1ην Μαρτίου, προκειμένου διὰ σπουδὰς εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Ἰνστιτοῦτον Γενεύης ἢ χώρας τῆς Ἀσίας.

9. Νὰ ἀποστείλῃ τὴν αἴτησίν του διὰ παράτασιν ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἔτος τῶν σπουδῶν του εἰς Γενεύην ὄχι ἀργότερον τῆς 31ης Ἰανουαρίου, θὰ ληφθῇ δὲ αὕτη ὑπ' ὄψιν μόνον καὶ ἐφ' ὅσον αἱ Ἀκαδημαϊκαὶ Ἀρχαὶ τῆς χώρας, ὅπου φοιτᾷ, καὶ ἡ Ἐκκλησία, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ συνιστοῦν, καὶ

10. Νὰ ἔχῃ καὶ νὰ δύναται νὰ παρουσιάζῃ ἔγκρισιν γραπτὴν τῆς Ἐκκλησίας του, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἀναφέρηται ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΟΥ θὰ χρησιμοποιηθῇ καλύτερον ἀπὸ Αὐτὴν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του.

Ὁ ὑποψήφιος δὲ δι' ἐπιστημονικὴν Θεολογικὴν εἰδίκευσιν (fellowship), πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του:

1. Ὅτι μόνον εἰς ΔΥΟ ὑποψηφίους δίδεται κατ' ἔτος ἡ ὑποτροφία,

2. ὅτι τὸ ἀνώτερον ὅριον ἡλικίας εἶναι τὸ 40ὸν ἔτος,

3. ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ κατέχῃ καλῶς καὶ νὰ ὁμιλῇ τὴν γλῶσσαν τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ νὰ κάμῃ τὴν ἐπιστημονικὴν εἰδίκευσίν του,

4. νὰ κέκτηται τὰ Ἀκαδημαϊκὰ προσόντα καὶ πρὸ παντὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὰς σπουδάς, εἰς τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ ἐπιδοθῇ καὶ εἰδικευθῇ,

5. νὰ συνοδεύῃ τὴν αἴτησίν του μὲ ἕνα σαφὲς διάγραμμα Ἀκαδημαϊκῆς ζωῆς, προερχόμενον ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικήν του Ἀρχήν, τὸ ὁποῖον νὰ δίδῃ ὄχι μόνον λεπτομερείας τοῦ προγράμματος τῶν σπουδῶν του, ἀλλὰ καὶ τῆς προσωπικῆς του καταστάσεως, νὰ ἀναφέρῃ δὲ ἐπὶ πλέον ὑπευθύνως καὶ τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ εἰδίκευσις τοῦ ὑποψηφίου εἶναι σημαντικὴ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν του,

6. νὰ ἀποστείλῃ τὴν αἴτησίν του ὄχι ἀργότερον τοῦ Ἀπριλίου, νὰ τὴν ἀπευθύνῃ δέ, συνοδευομένην ἀπὸ ὅλα τὰ σχετικὰ στοιχεῖα καὶ συστατικὰ γράμματα, εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς Ὑποτροφιῶν Rev. Dr. Raymond E. Maxwell (17, route de Malagnou, Genève, Suisse).

7. Νὰ ἔχῃ ἐπίσης ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἡ ὑποτροφία δι' Εἰδίκευσιν δίδεται διὰ μόνον ἓν ἔτος.

Ὁ Μελίτης ΙΑΚΩΒΟΣ

Γενεύη, 8 Ἰουνίου, 1956

Going to GREECE?

Divry's

GUIDE TO GREECE

AND INFORMATION MANUAL

ALL USEFUL INFORMATION ON:

Modern & Ancient Greece, including Islands — Where to Go — What to See — Customs — Money Conversion Hotels — Restaurants — Rates — Many other Items

192 pp., with maps & photos. Flexible cloth, $2.25 postpaid.

D. C. DIVRY, INC.: Publishers : 293 7th Ave., New York

ANNOUNCEMENT

The office of "Missing Heirs" of Theodore W. Roth, 11 West 42nd Street, New York 36, N. Y., is in search of the following persons who are entitled to about $20,000.00 inheritance:

ANNA CAVALERO, born 1887 in Smyrna, Turkey
MARY CAVALERO, daughter, born 1914 in Smyrna, Turkey
CATHERINE CAVALERO, born 1916 in Smyrna, Turkey
JOHN CAVALERO, born 1919 in Smyrna, Turkey

If you have any information concerning the above persons please contact the "Orthodox Observer," Garrison, N. Y.

ΕΤΟΣ ΚΒ΄ Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΑΡΙΘ. 436

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Προαγωγὴ—Χειροτονία

Ὡς ἀνεκοινώθη πρὸ καιροῦ, κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προήχθη ὁ μὲν ἐπίσκοπος Μελίτης κ. Ἰάκωβος εἰς Μητροπολίτην Μελίτης μὲ ἕδραν τὴν Γενεύην, ὁ δὲ Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Βίρβος, Ἱερατικὸς Προϊστάμενος τοῦ ἐν Λονδίνῳ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων, ἐξελέγη εἰς Ἐπίσκοπον μὲ τὸν τίτλον τῆς ἄλλοτε ποτὲ διαλαμψάσης Μητροπόλεως Ἀπαμείας καὶ μὲ ἕδραν τὸ Λονδῖνον.

Ἐκ περιγραφῆς τῆς χειροτονίας τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἀπαμείας δημοσιευομένης εἰς τὸ ἐπίσημον Δημοσιογραφικὸν Ὄργανον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «Ἀπόστολος Ἀνδρέας» (13 Ἰουνίου) ἀποσπῶμεν τὰ κάτωθι:

«Ἡ χειροτονία ἐγένετο μὲ παραδειγματικὴν τάξιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ Λονδίνου, τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ. Προέστη αὐτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ. Ἀθηναγόρας, μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μελίτης κ. Ἰακώβου καὶ τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Βίλνας κ. Ματθαίου, Ρηγίου κ. Μελετίου καὶ Θερμῶν κ. Χρυσοστόμου. Ἐν τῇ ἀρχιερατικῇ των στολῇ, παρίσταντο συμπροσευχόμενοι ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κανταυρίας καὶ Πριμᾶτος πάσης Ἀγγλίας Δρ. Τζώφφρεϋ Φίσσερ καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος αὐτοῦ Κένσιγκτον.

Τόσον ἡ προσφώνησις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων, ὅσον καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ χειροτονηθέντος, εἶχον ὡς κεντρικὴν των ἔννοιαν τὴν οἰκουμενικὴν διακονίαν καὶ ἀποστολὴν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας τὴν παρουσίαν ἐνοστάλγουν καὶ νοσταλγοῦν ὄχι μόνον οἱ Ὁμογενεῖς καὶ Ὀρθόδοξοι, ἀλλὰ καὶ ὅλαι αἱ μεγάλαι Ἐκκλησίαι τῆς Δύσεως.

Ὑπ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τόνον ὡμίλησε κατὰ τὸ γεῦμα, ποὺ ἐπηκολούθησε τὴν χειροτονίαν, καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κανταυρίας Δρ. Φίσσερ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ λέξει ἐτόνισεν, ὅτι «αἱ σχέσεις μεταξὺ Ὀρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας τονώνονται συνεχῶς καὶ θὰ ἐξακολουθήσουν προαγόμεναι, παρ' ὅλα τὰ τυχὸν ἐμπόδια, ποὺ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρεμβληθοῦν ἀπὸ ἀπευκταῖα ἢ ἀπροσδόκητα συμβάντα, διότι ὁ Σωτὴρ Χριστὸς θὰ αἴρῃ αὐτὰ ἐν τῇ ἀπείρῳ ἀγάπῃ Του». Κατὰ τὸ γεῦμα ὡμίλησαν ὡσαύτως ὁ λαμπρὸς Ὁμογενὴς καὶ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἁγίας Σοφίας κ. Λύρας καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Βίλνας».

Κοινότης Μιννεαπόλεως

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 12ης Ἰουνίου τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀνεγνώσθη μεταξὺ ἄλλων καὶ γράμμα τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ, ὑποβάλλοντος παράκλησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος Μιννεαπόλεως περὶ ἀποστολῆς αὐτῇ λίθου ἐκ τοῦ περιβόλου τῶν Πατριαρχείων, διὰ τὸν ὑπὸ ἀνοικοδόμησιν Ἱερὸν αὐτῆς Ναόν.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

Ἡ Ὑγεία τοῦ Σεβασμιωτάτου

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαὴλ ἐπωφελούμενος τῆς θερινῆς περιόδου διέρχεται τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς τελείας ἀναρρώσεώς του ἐκ τῆς ἀσθενείας του εἰς τὴν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου θερινὴν οἰκίαν του.

Ἀπελευθέρωσις Κύπρου

Δι' ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς προτρέπονται οἱ Ἱερεῖς καὶ τὰ ἡγετικὰ στελέχη τῶν Κοινοτήτων μας, ὅπως ἐνεργήσουν εἰδικὴν ἐκστρατείαν διὰ τὴν ὑπογραφὴν τηλεγραφημάτων πρὸς τοὺς Γερουσιαστὰς καὶ Βουλευτὰς τῶν Πολιτειῶν των πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ψηφίσματος — Senate Resolution — περὶ ἀπελευθερώσεως τῆς Κύπρου, τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν, ὑπὸ ὁμάδος Γερουσιαστῶν, πρωτοβουλίᾳ τῆς ὀργανώσεως ΑΧΕΠΑ.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῆς Ὑγείας τοῦ Προέδρου

Τὴν Κυριακήν, 17ην Ἰουνίου, ἐντολῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἀνεπέμφθη ὑπὸ τῶν εὐλαβεστάτων Ἱερέων μας εἰς ὅλους τοὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰδικὴ δέησις πρὸς τὸν Ὕψιστον διὰ τὴν ταχεῖαν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ λαοφιλοῦς προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ὑπαίθριος Λειτουργία

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐφετεινοῦ Συνεδρίου τῆς μεγάλης Ἑλληνοαμερικανικῆς Ὀργανώσεως ΑΧΕΠΑ καὶ διὰ τὴν πνευματικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συνέδρων ἀπεφασίσθη, ὅπως κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς 12ης Αὐγούστου, τελεσθῇ ἡ Θεία Λειτουργία Ὑπαιθρίως εἰς τὸ Κεντρικὸν Πάρκον τῆς Νέας Ὑόρκης τῇ συμμετοχῇ ὅλων τῶν ἱερέων τῆς περιφερείας καὶ ὅλων τῶν χορῳδιῶν. Ἡ Λειτουργία θὰ ἀρχίσῃ τὴν 11.30 π. μ.

Ἀπεσύρθη τῆς Ὑπηρεσίας

Περὶ τὸ τέλος Ἰουνίου ἀπεσύρθη οἰκειοθελῶς τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀφοῦ συνεπλήρωσεν ἐν αὐτῇ πέντε ἔτη, ὁ κ. Νικό-

λαος Ἡλιόπουλος, Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν καὶ Δημοσίων Σχέσεων, Διαφωτίσεως καὶ Ἐφήβου Νεολαίας. (Ἴδε «Σκέψεις καὶ Παρατηρήσεις» σελ. 159.)

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Τὴν 21ην Μαΐου διεξήχθη εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ὁ πέμπτος Διαγωνισμὸς Ἑλληνομαθείας μὲ χορηγὸν τῶν χρηματικῶν βραβείων τὴν Ἐθνικοθρησκευτικὴν Ὀργάνωσιν ΓΚΑΠΑ. Ἡ Ὀργάνωσις αὕτη διὰ πέμπτην ἤδη φορὰν χορηγεῖ τὰ χρηματικὰ βραβεῖα τοῦ Διαγωνισμοῦ Ἑλληνομαθείας.

Τὴν 5ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. συνῆλθεν ἡ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἐξετάσασα μετὰ προσοχῆς ὅλα τὰ γραπτὰ τῶν λαβόντων μέρος μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, ἐβράβευσε τριάκοντα ἐξ αὐτῶν. Τὸ πρῶτον Βραβεῖον ἐκ διακοσίων δολλαρίων Ὁμολογίας Ἀμύνης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἔλαβεν ἡ Δὶς Ἑλένη Κόκκοτα, ἐκ τῶν Ἡνωμένων Ἑλληνικῶν Σχολείων τὰ ὁποῖα διατηρεῖ ἡ μεγαλώνυμος Κοινότης τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Βοστώνης. Τὸ δεύτερον βραβεῖον, ὁμολογίαν τῶν εἰκοσιπέντε δολλαρίων, ἔλαβεν ὁ μαθητὴς Παναγιώτης Ρήγας, τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος Grand Rapids, Mich.

Τὰ ἄλλα 28 βραβεῖα συγκείμενα ἐξ Ὁμολογιῶν Ἀμύνης 25 δολλαρίων ἔλαβον μαθηταὶ τῶν Ἡμερησίων Σχολείων Σικάγου, Νέας Ὑόρκης, Lowell, Mass., Montreal, Canada, καὶ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου (Ἡμερησίου Δημοτικοῦ Σχολείου) καὶ ἄλλων Κοινοτήτων.

— Σχολικαὶ Ἑορταὶ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων ἔγιναν εἰς ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Περιγραφαὶ τούτων ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Τύπον.

Μεγαλοπρεπὴς ἦτο ἡ Τελετὴ τῶν Ἐξετάσεων τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου Νέας Ὑόρκης, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, τοῦ Δήμου Νέας Ὑόρκης καὶ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

— Σεμνὴ καὶ ὡραιοτάτη ἦτο ἡ Τελετὴ τῶν Ἐξετάσεων τοῦ Ἡμερησίου Ἐκπαιδευτηρίου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Νέας Ὑόρκης, τὴν ὁποίαν ἐτίμησαν ἀντιπρόσωποι τῆς Πατρίδος καὶ πολλοὶ Ὁμογενεῖς.

— Ὡραιατάτη ἦτο καὶ ἡ Τελετὴ τῶν Ἐξετάσεων τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου «Ἅγιος Ἀνδρέας», τὸ ὁποῖον διευθύνει ἡ Ἑλληνοαμερικανὶς δεσποινὶς Κοῦλα Τασσοπούλου.

Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀντεπροσώπευσεν ὁ Ἐκτελεστικὸς Γραμματεὺς αὐτοῦ Πρεσβ. Χρῆστος Πάππας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Κατηχητικὸν Φροντιστήριον

Τὸ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Κατηχητικὸν Φροντιστήριον ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὸ ἔτος τοῦτο. Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ διαφαίνεται εἰς τὰς κατωτέρω κρίσεις τῶν φοιτητριῶν διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ τόσον καλῶς ὠργανωμένην αὐτὴν προσπάθειαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς:

a) *The Whole Spiritual Atmosphere:*

Wherever I walk in St. Basil's territory, I feel God is with me. Every tree and leaf is happiness . . . holiness . . . beauty! Within the building I feel the same and . . . beyond a shadow of doubt in the so dearly loved Chapel! The feeling of God is everywhere. . . .

The spiritual atmosphere is one of unity of purpose: to learn the word of God and to practice it. . . . It gave me a new insight in my religious feelings and has strengthened my convictions. . . . It is very peaceful and seems close to God here. . . .

b) *The Courses Taught:*

. . . Now I wish all my friends and relatives could have attended classes with me each day. . . . Very interesting and beneficial. . . . All necessary to understand our wonderful heritage. . . . The most important ones with capable teachers . . . are taught in the right manner. . . . The job was terrific considering the time limit we had. . . .

Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον θὰ ἀσχοληθῶμεν ἐν ἐκτάσει μὲ τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἐργασίαν.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Μὲ ἰδιαιτέραν ἀκαδημαϊκὴν λαμπρότητα διεξήχθησαν αἱ τελεταὶ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς.

Διπλώματα ἔλαβον οἱ κάτωθι: (α) Ἱερεῖς: Ἀ. Ἀθανασίου, Ν. Μάνικας, Φ. Πίκρας, Β. Τσίγγανος. (β) Λαϊκοί: Δ. Καββάδας, Ἀ. Καλύβας, Σ. Κουτρουλέλης, Ἀ. Μπλουγουρᾶς, Δ. Μπακάλης, Γ. Νικοζήσης, Ἰ. Παύλου, Γ. Κρασσᾶς, Π. Χρυσαφίδης.

Τὸ δίπλωμά των ἔλαβον ἐπίσης παλαιοὶ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς συμπληρώσαντες τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένας ἀκαδημαϊκὰς ἀπαιτήσεις. (α) Οἱ Ἀρχιμανδρῖται Κάλλιστος Σαμάρας καὶ Φ. Ἀχλαδᾶς. (β) Οἱ Ἱερεῖς: Στ. Ἀντωνίου, Β. Κεχαγιᾶς, Γ. Κεράμας, Ἀ. Κόνιαρης, Β. Κλεούδης, Π. Κυριᾶκος, Κ. Λευθέρης, Ἰ. Λυμπεράκης, Γ. Μπάρντης, Κ. Μπεμπῆς, Ἀ. Μεταξᾶς, Γ. Νεοφώτιστος, Ν. Νικολόπουλος, Κ. Παλάσσης, Σπ. Παπαδημητρίου, Γ. Ποῦλος, Χρ. Σελίμος, Ἰ. Σφήκας, Δ. Χρήστου. (γ) Οἱ λαϊκοί: Γ. Μπεμπῆς, Μ. Βγενακόπουλος.

Βραβεῖα ἔλαβον οἱ κάτωθι: Ἀλκιβιάδης Καλύβας, Δ. Καββάδας, Χαρ. Στεφανόπουλος, Π. Ρίζος, Δ. Ρέντας, Γ. Βενέτος.

Αἰδ. ΘΩΜΑΣ ΔΑΝΙΗΛ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἱερέως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Αἰδ. Θω-

μᾶ Δανιήλ, Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος «Ἅγιοι Κωνσταντῖνος καὶ Ἑλένη» εἰς Οὐάσιγκτων ἡ ἡμερησία Ἑλληνικὴ ἐφημερὶς «Ἐθνικὸς Κήρυξ» δημοσιεύει τὸ κάτωθι σχόλιον:

«Ὁ θάνατος ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν ζωὴν ἑνὸς γνωστοτάτου κληρικοῦ μας, τοῦ Αἰδ. Θωμᾶ Δανιήλ, πρωθιερέως τῆς Κοινότητος «Ἅγιοι Κωνσταντῖνος καὶ Ἑλένη» τῆς Οὐασιγκτῶνος. Ἐκ Μακεδονίας καταγόμενος ὁ μεταστὰς εἶχε παραλληλίση τὴν δυναμικὴν δρᾶσίν του ὡς κληρικοῦ μὲ εὐρυτάτην καὶ ἐνεργεστάτην δρᾶσιν εἰς τὰ πολιτικά, ἐν ἀρχῇ ὡς Βασιλικὸς καὶ κατὰ τὴν περίοδον πρὸ καὶ κατόπιν τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ὡς ἀπηνὴς διώκτης παντὸς συνδεομένου μὲ τὸν κομμουνισμὸν καὶ παντὸς ἀριστερίζοντος. Συνεπείᾳ τῆς πολυσχιδοῦς καὶ εὐρυτάτης αὐτῆς δράσεώς του ὁ κληρικὸς οὗτος εἶχε δημιουργήσει σχέσεις, αἵτινες ἐπὶ Τροῦμαν ἐξετείνοντο καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ Λευκοῦ Οἴκου. Συνεπείᾳ τούτου ὁ ἀείμνηστος εἶχε φανατικοὺς φίλους καὶ φανατικοὺς πολεμίους. Ὅλοι ὅμως, φίλοι καὶ πολέμιοι, ἀνεγνώριζαν τὸν πατριωτισμόν του καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις. Καὶ ὅλοι ἀνεγνώριζαν τὴν σημαντικωτάτην συμβολήν του εἰς τὴν ἑδραίωσιν τῆς Ἐκκλησίας μας ἐν Ἀμερικῇ. Ἐξαιρετικὴ ὄντως φυσιογνωμία ὁ Θωμᾶς Δανιήλ, εἶχε ἀποσυρθῇ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν τῆς ἐνεργοῦ δράσεως, λόγῳ τοῦ κλονισμοῦ τῆς ὑγείας του. Ὁ θάνατός του λυπεῖ ὅλους μας καὶ στερεῖ τόσον τὴν Ἐκκλησίαν μας ὅσον καὶ τὴν Ὁμογένειαν ἐν τῷ συνόλῳ της ἑνὸς λίαν δυναμικοῦ στελέχους της».

But now is Christ risen from the dead, and become the first fruits of them that slept. For since by man came death, by man came also the resurrection of the dead. For as in Adam all die, even so in Christ shall all be made alive.

(I Corinth. 15:20-22)

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1956

Ἡμ.	Κυριακὴ	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀπόστολος	Εὐαγγέλιον
1	Ἁγ. Πάντων	πλ. δ΄.	Α΄.	Ἑβρ. ια΄ 33 ιβ΄ 2	Ματ. ι΄ 32-33, 37-38 ιθ΄ 27-30
8	Β΄ Ματθαίου	α΄.	Β΄.	Ρωμ. β΄ 10-16	Ματ. δ΄ 18-23
15	Ἁγ. Πατέρων Δ΄ Οἰκουμ. Συν.	β΄.	Γ΄.	Τιτ. γ΄ 8, 15	Ματ. ε΄ 14-19
22	Δ΄ Ματθαίου	γ΄.	Δ΄.	Ρωμ. στ΄ 18-23	Ματ. η΄ 5-13
29	Ε΄ Ματθαίου	δ΄.	Ε΄.	Ρωμ. ι΄ 1-10	Ματ. η΄ 28-θ΄ 1

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1956

Ἡμ.	Κυριακὴ	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀπόστολος	Εὐαγγέλιον
5	ΣΤ΄ Ματθαίου	πλ. α΄	ΣΤ΄	Ρωμ. ιβ΄ 6-14	Ματ. θ΄ 1-8
12	Ζ΄ Ματθαίου	πλ. β΄	Ζ΄	Ρωμ. ιε΄ 1-7	Ματ. θ΄ 27-35
19	Η΄ Ματθαίου	βαρὺς	Η΄	Α΄ Κορ. α΄ 10-17	Ματ. ιδ΄ 14-22
26	Θ΄ Ματθαίου	πλ. δ΄	Θ΄	Α΄ Κορ. γ΄ 9-17	Ματ. ιδ΄ 22-34

IMPORTANT ADDRESSES FOR YOUR CONVENIENCE

GREEK ARCHDIOCESE OF NORTH AND SOUTH AMERICA

His Eminence, Archbishop Michael
10 East 79th Street, New York 21, N. Y. Tel. TRafalgar 9-2060

ARCHDIOCESAN DISTRICTS

1. **ARCHDIOCESE — NEW YORK**
   Rt. Rev. Germanos, Bishop of Constantia, Chancellor
   Headquarters: 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.
   Tel. TRafalgar 9-2060, 1, 2, 3, 4
2. **MIDDLE WEST**
   Rt. Rev. Ezekiel, Bishop of Nazianzos
   Headquarters: 1549 North Astor St., Chicago 10, Ill. Tel. WHitehall 4-5449
3. **NEW ENGLAND**
   Rt. Rev. Athenagoras, Bishop of Elaia
   Headquarters: St. Andrew's House, 180 Pond Street, Jamaica Plains, Mass.
   Tel. JAmaica 2-2471
4. **WESTERN STATES**
   Rt. Rev. Demetrios, Bishop of Olympus
   Headquarters: 1404 So. Normandie Avenue, Los Angeles, Calif.
   Tel. REpublic 3-3450
5. **SOUTHERN STATES**
   Rt. Rev. Germanos, Bishop of Nyssa
   Headquarters: 600 East Boulevard, Charlotte, N. C. Tel. 3-10445, 5-8607
6. **CENTRAL STATES**
   Rt. Rev. Polyefktos, Bishop of Tropaion
   Headquarters: 5201 Ellsworth Avenue and Colonial Place, Pittsburgh 13, Pa.
   Tel. MUseum 2-1313
7. **SOUTH AMERICA**
   Rt. Rev. Ireneos, Bishop of Abydus
   Headquarterss 1030 Julian Alvarez, Buenos Aires, Argentina Tel. 54-45-46

GREEK THEOLOGICAL INSTITUTE

Rt. Rev. Athenagoras, Bishop of Elaia, Dean
Rev. Eusebius A. Stephanou, Sub-Dean
50 Goddard Avenue, Brookline 46, Mass. Tel. BEacon 2-4265

ST. BASIL'S ACADEMY

Mr. Xenophon Diamantopoulos, Dean
Mr. Emmanuel Hatziemmanuel, Assistant Dean
Garrison, New York Tel. GArrison 4-3301

BOOKS AND YOU

REV. DEAN TIMOTHY ANDREWS, Editor
Librarian, Greek Theological Institute
Brookline, Mass.

ΕΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΣΧΟΛΗ (*Theological Education in the Alexandrian School*). By Vasil T. Istavridis. Istanbul: The Patriarchate Press, 144 pp., Paper, 1956, No price stated.

The recent publication of Dr. Vasil T. ıvridis' book, *Theological Education in Alexandrian School,* in Greek by the riarchal Press in Istanbul is particularly ıely. Istanbul (Constantinople) is, of ırse, the seat of the Greek Orthodox Oe- nenical Patriarchate and both the Ortho- x Patriarchate and Church have been ɔply interested in the activities of the cumenical Movement as concretely mani- ted by the World Council of Churches which the Orthodox Church is a member. ɔfessor Istavridis originally wrote *The- ɔgical Education in the Alexandrian ɔool* in English as a doctoral dissertation 'h.D.) at Boston University's School of eology. His special interest has always ɛn the Oecumenical Movement and, as a ult, he has been actively engaged in the ching of the history of the Oecumenical ɔvement to students at the Theological ıool of Halki at Istanbul. Thus, it is in rt Dr. Istavridis' concern with the Oe- nenical Movement of the Christian urches throughout the world that ac- unts for the subject of his book which d previously appeared in the form of ɔarate articles published in the 1954 and 56 issues of *Orthodoxia.* Because Profes- Istavridis is interested in studying a riod in the history of the Christian Church fore any break took place, and because he an educator as well as a theologian, he s especially concerned with exploring one the greatest and most important periods the formative stage of the Christian urch, namely, the theological education the Alexandrian School in Egypt. He nits his study to the first and more im- rtant half of the history of the School 80-232/235 A.D.) and does not deal with ɛ second half which extends to the fifth ntury A.D.

Dr. Istavridis' work has for its task the dy of the history of an ancient Christian stitution, the so-called Catechetical School Alexandria. Though many other such ıools existed (for example, at Rome, An- ch, and Edessa), none reached the heights ained by the Catechetical School of Alex- dria and none exerted such a powerful fluence on the development of the Chris- tian Church as a whole. The Alexandrian School enhanced the importance of the bish- opric of Alexandria to the point of its be- coming a center of Christian civilization.

Dr. Istavridis endeavors to demonstrate the close relations that the School and its instructors had with the nascent Christianity. He emphasizes the fact that the foundations of the Alexandrian School rested upon the Church and its development, that its teach- ers constituted a source of service to the Church, and that even though they were under the influence of "foreign" forms of thought, they were, nevertheless, primarily Christian theologians and moralists.

The chief concern of the author is to ex- pound on the Alexandrian School as a the- ological institution. The author's researches fall into four general categories: (1) Back- ground; (2) History; (3) Method of In- struction; (4) Content of Instruction.

The first part of the first main division includes a discussion of the city of Alexan- dria, its non-Christian characteristics, geog- raphy, political history, a general study of the civilization, education, philosophy, and letters of pagans and Jews in Alexandria. The second portion of the first main divi- sion deals with Christianity in Alexandria, its beginnings, life, and development as well as a treatment of the various heretical groups, particularly Gnosticism. (pp. 8-32, chs., 1-4, 5-6)

In the second main division of his work, Dr. Istavridis examines the various terms, the foundation and chronological limits of the Alexandrian School, the lives and works of its teachers, and finally presents the read- er with a picture of the School's productive activity. (pp. 32-59, chs. 7-9)

In the third main section, Professor Istavridis provides us with an investigation of the method of instruction employed at the School. After some introductory material, we are confronted with a systematic treat- ment of the teaching methods as catechet- ical, encyclical, philosophic, ethical, and finally, theological. (pp. 60-87, chs. 10-14)

The fourth and final category involves us in a discussion of the contents of instruction or curriculum of the Alexandrian School with an attempt to reconstruct as accurately as possible the teachings of the faculty. (pp. 88-140, chs. 15-21)

An introduction (pp. 4-7) and an epi- logue (pp. 140-144) are also included. In the Epilogue, Dr. Istavridis attempts to syn- thesize the results of his researches and compares the Alexandrian School with con- temporary forms of theological education.

Any discussion of the Alexandrian School cannot but take into consideration the two most outstanding representatives of the Faculty of this School, namely, Clement and Origen, both of whom served as directors of the Alexandrian School in the first half of the third century A.D. Both men looked upon Christianity as a superrational religion — a religion whose main dogmas had to be accepted as matters of faith. To be sure, Faith, pure and simple, satisfied the major- ity of Christians, but for the more intellec- tual minority of Christians, the text of the Holy Scriptures had a deeper, a more sym- bolic meaning. Thus, training in secular philosophy was of paramount importance in penetrating behind the Divine Mysteries. As a consequence, the system of allegorical interpretation of the Scriptures came into being.

The Christian theologian had to come to grips with pagan philosophy and pagan philosophy meant specifically the philosophy of the Greeks, Plato in particular. Christian theology thus became a "divine science" and both Clement and Origen were instru- mental in the shaping of this "science." Dr. Istavridis deals with both these men in considerable detail, as is only proper if not inevitable.

Professor Istavridis ends his work on one of the most significant formative periods in history and one of the most important in- stitutions of theological learning with the following optimistic note: "Today the spirit of cooperation or the so-called Oecumenical Movement is one of the more important factors in the life of the Churches. Educa- tion and exchange of students constitute one of the most effective means for making this Movement familiar and for developing it. The Alexandrian School was characterized by the same spirit. Furthermore, every ef- fort for study and development of Christian education of the past will prove beneficial for the educational life of the various Chris- tian Churches throughout the world." (p. 144)

JOHN E. REXINE
Brandeis University

ANTI-CHRISTIAN ATROCITIES IN TURKEY (Sept. 6, 1955). By George A. Panichas. With a Foreword by J. P. Cavarnos. Pp. 15.

". . . George A. Panichas, a young American educator and writer, endowed with a strong sense of duty and love for the truth, has undertaken to describe in an objective manner the most recent crime against humanity — the brutal attack against the Greek minority in Turkey. This pamphlet of his renders a valuable service to the dissemination of information that might otherwise escape the attention of the serious reader."—Foreword

AN EXPLANATION OF THE HOLY WEEK SERVICES. By Rev. D. G. Kallaris. Washington, D. C. Distributed by the Greek Archdiocese, 10 East 79th Street, New York, N. Y. Pp. 16.

This pamphlet is dedicated to the youth of our communities with the hope that it will help them to acquire a better understanding of the priceless hymnology contained in the services of Holy Week and Easter Sunday.

Γαμήλιον Ἐμβατήριον

Ψάλλεται κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς Νύμφης καὶ ἀντὶ τοῦ συνήθους ΔΕΥΡΟ ΚΑΛΗ, ΔΕΥΡΟ ΑΓΝΗ.

Λόγια γραμμένα ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Ἐπίσκοπο Ἁγίου Φραγκίσκου Εἰρηναῖον Τσουρουνάκην.

1. Χριστὲ Σωτήρ, χαρᾶς δοτὴρ
Ἡγοῦ τῆς Νύμφης καὶ σῶζε αὐτήν,
Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡ πάντων ζωὴ
Θείας ἀγάπης γλυκεῖα πηγή.
Ἀγγελικῶν δήμων χοροὶ
τὴν Νύμφην ἄγετ' ἐν μέσῳ ἡμῶν.

* * *

2. Ὦ Δέσποινα Πανάχραντε
χαρὰ τοῦ κόσμου, εἰρήνης πηγή,
Σὲ ἱκετεύει ἡ Νύμφη σεμνὴ
Φύλαττε ταύτην καὶ δίδε αὐτῇ
μακρὰν ζωὴν καὶ εὐτυχῆ
Ὦ Παναγία Παρθένε ἁγνή.

* * *

3. Χριστὲ Σωτὴρ σὺν τῷ χορῷ
τῶν Ἀποστόλων ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν,
Ὡς εἰς τὸν γάμον ποτὲ ἐν Κανᾷ
Θεῖε Νυμφίε πολλὰ ἀγαθὰ
Δὸς τοῖς Σοῖς δούλοις Ἰησοῦ
καὶ καθοδήγει αὐτοὺς ἐν παντί.

(Γραφεῖον Πληροφοριῶν Ἀρχιεπισκοπῆς)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 151ης σελίδος)

πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν. Εἶναι εὐλογημένη ἀληθῶς Οἰκογένεια.

Εὐτυχεῖς αἱ κοινωνίαι, αἱ ἔχουσαι νὰ ἐπιδείξουν τοιαύτας Οἰκογενείας.

Ποῖος εἶναι πράγματι μέγας

Μέγας κατὰ Κύριον ἡμῶν εἶναι ὁ ὑπηρετῶν τοὺς ἄλλους καὶ πρῶτος πάντων, ὁ ἔσχατος μεταξὺ αὐτῶν. «"Ος ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δοῦλος· ὥσπερ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν» (Ματθ. κ' 26—29). Διατὶ ὁ ἔσχατος εἶναι πρῶτος καὶ ὁ ὑπηρετῶν τοὺς ἄλλους εἶναι μέγας; Διότι τοιουτοτρόπως ἀποδεικνύει, ὅτι ἔχει εἰς τὴν ψυχήν του τὴν Χριστιανικὴν ἀγάπην, ποὺ καθιστᾷ αὐτὸν ὅμοιον μὲ τὸν Θεόν. Τί δὲ εἶναι ὁ Θεός; Ἡ πηγὴ πάσης δόξης, τιμῆς καὶ μεγαλείου. Ἐπομένως ὁ ἀγαπῶν τὸν πλησίον του καὶ ὑποβαλλόμενος εἰς θυσίας ὑπὲρ αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς μέγα ὕψος δόξης καὶ τιμῆς, εἶναι πραγματικῶς μέγας.

Τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν

Τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν, οὔτε ἡ ἐπιστήμη, οὔτε ἡ καλλιτεχνία, οὔτε κανὲν ἄλλο ἀνθρώπινον μέσον, οὔτε καὶ τὸ καλλίτερον κοινωνικὸν σύστημα. Τίποτε δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ ἐξευγενίσῃ καὶ ἀναμορφώσῃ τὸν ἄνθρωπον, τίποτε ἄλλο παρὰ μόνον ἡ Θρησκεία τοῦ ἐξ Οὐρανοῦ καταβάντος Θεοῦ.

Ἐπιστήμη ἄνευ εὐσεβείας εἶναι μωρία καὶ τύφλωσις. Ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, ἡ ξένη πρὸς τὴν θείαν σοφίαν, ὁδηγεῖ εἰς τὴν διαφθορὰν καὶ ἀπεργάζεται κάθε κακὸν καὶ φέρει εἰς τὴν παρακμὴν καὶ τὸν ὄλεθρον.

Τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ Ἱστορία. Τοῦτο βεβαιώνει καὶ ἡ πεῖρα τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

— BIRMINGHAM, ALA. —

OLY TRINITY 307 So. 19th Street
OLY CROSS 725 No. 25th Street
v. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
vine Liturgy and Sunday School 10:30
M. — 12 N.; Greek School 4-6 P.M. daily

— HARRISBURG, PA. —

OLY TRINITY 415 Walnut Street
O. Box 1232
urch's Tel. 2-1112;
vine Liturgy 11:00 A.M.
nday School 9:00 A.M.

— BOSTON, MASS. —

EVANGELISMOS Parker & Ruggles Sts.
Rev. G. Bacopoulos; Rev. P. Kyriacos
Div. Liturgy 10:30 A.M. — 12:15 P.M.
Sunday School 9:00 — 10:30 A.M.
Greek School 3:15 — 5:15 P.M. daily

— PEORIA, ILL. —

ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M. daily

— WAUKEGAN, ILL. —

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. P. K. Mitsis Tel. ONtario 2-9598
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:00 — 11:00 A.M.
Greek School 4-6 P.M., four days a week

A CHURCH SERVICES LISTING
is a sound investment in the
promotion of church attendance.

Ο ΜΕΓΑΣ ΦΩΤΙΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 149ης σελίδος)

ἄνθρωποι πάντοτε φθονοῦν τοὺς ἀντιπάλους των
ρ' ὅσον ζοῦν ὅταν ὅμως οἱ ἀντίπαλοί των ἀποθά-
ουν, τότε ὅλας τὰς τιμὰς τὰς ἀποδίδουν εἰς αὐ-
ούς. Αὐτὸ συνέβη καὶ μὲ τὸν Ἱερὸν Φώτιον. Ὅταν
πεβίωσε, τότε, ὅπως λέγει ὁ βιογράφος του, «ὁ
θόνος ἀπεσβέσθη καὶ ὁ θαυμασμὸς ἀνέλαμψε».

Γοεροὶ κλαυθμοὶ καὶ ὀδυρμοὶ ἠκούσθησαν με-
αξὺ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ μάλιστα ἐντὸς
ῶν φιλανθωπικῶν ἱδρυμάτων, τὰ ὁποῖα ἀνήγειρεν
φιλανθρωπότατος Πατριάρχης, ἤτοι τῶν ξενώνων,
ὼν νοσοκομείων, τῶν πτωχοκομείων, τῶν λωβοκο-
είων καὶ τῶν πολυαρίθμων μοναστηρίων. Ἀσυγ-
ρίτως, ὅμως, βαθυτέρα ὑπῆρξεν ἡ λύπη καὶ ὀδυ-
ηρότατος ὁ πόνος ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ μεταξὺ
λων τῶν Σλαυϊκῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξεχριστιανί-
θησαν διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου καὶ
ῆς ἱεραποστολικῆς δράσεως τῶν δύο Θεσσαλονι-
έων ἀδελφῶν, τοῦ Κυρίλλου καὶ τοῦ Μεθοδίου,
οὺς ὁποίους ὁ Μέγας Φώτιος μὲ τὴν μεγαλυτέραν
ατρικὴν στοργὴν τοὺς περιέβαλε.

Κρίνοντες σήμερον τὴν ζωὴν καὶ δρᾶσιν τοῦ
ερου Φωτίου ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς Ὀρθοδόξου,
υνάμεθα ἄνευ ὑπερβολῆς νὰ εἴπωμεν, ὅτι οὗτος
τῆρξε σκεῦος ἐκλογῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὅ-
ως ὁ Παῦλος, ὅπως ὁ Μέγας Ἀθανάσιος.

Ἄνευ τοῦ Παύλου ὁ Χριστιανισμὸς ἄγνωστον πότε καὶ πῶς θὰ διεδίδετο ἀνὰ τὸν τότε γνωστὸν κόσμον. Ἄνευ τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, ἄγνωστον εἶναι, ἐπίσης, ἂν ἡ Ὀρθοδοξία δὲν ἐτραυματίζετο ἐπικινδύνως ἀπὸ αὐτὸν τὸν 4ον μ.Χ. αἰῶνα. Καὶ ἄνευ τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου, ἴσως οὔτε ὁ Λούθηρος θὰ ἐνεφανίζετο κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα, οὔτε ἡ Μεταρρύθμισις θὰ ἐλάμβανε χώραν εἰς ὁλόκληρον τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ ὅλοι οἱ Χριστιανοί, μαζὺ δὲ μὲ αὐτοὺς καὶ ὅλοι οἱ σημερινοὶ Ὀρθόδοξοι, θὰ ἤμεθα ὑποτελεῖς καὶ ὑπήκοοι τῆς Ρώμης.

Ὅλως δὲ ἰδιαιτέρως καὶ κατ' ἐξοχήν, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἂν δὲν ἐνεφανίζετο ὁ Ἱερὸς Φώτιος, μαζὺ μὲ τὴν Ὀρθοδοξίαν θὰ ἐχάναμεν καὶ τὴν γλῶσσαν μας, διότι θὰ ἠκούομεν σήμερον τὴν λειτουργίαν μας εἰς τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ δὲν θὰ ἐτολμούσαμεν νὰ λέγωμεν καὶ γράφωμεν ὅσα ἄρρητ' ἀθέμιτα λέγουν καὶ γράφουν σήμερον οἱ ἀνιστόρητοι καὶ πιθηκίζοντες, ποὺ μᾶς συμβουλεύουν ἀντὶ πινακίου φακῆς νὰ πωλήσωμεν τὰ πρωτοτόκειά μας.

Ναί, εἶναι μέγιστον τὸ χρέος μας, καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη μας εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε βαθυτάτη καὶ ἀνέκφραστος, πρὸς τὸν Μέγαν Φώτιον, τοῦ ὁποίου καὶ αὐτοὶ οἱ ἀμερόληπτοι ἱστορικοὶ τῆς Δύσεως ἀναγνωρίζουν καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀμεροληψίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἁγιότητα τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἐλατηρίων ἐκ τῶν ὁποίων ὡρμᾶτο διεξάγων τοὺς καλλινίκους καὶ λαμπροὺς ἀγῶνας του ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Ο ΚΟΣΜΟΣ"

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΠΕΝΗΝΤΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ἐκτυπώνομεν:

Βιβλία, Περιοδικά, Δελτία καὶ Καταστατικὰ Κοινοτήτων καὶ Σωματείων, τὰ ὡραιότερα Λευκώματα (Journals) Ἑσπερίδων, Προσκλητήρια Γάμων καὶ Βαπτίσεων, Διπλοτύπους Ἀποδείξεις, Statements, Invoices, Tags δι' Ἀνθοπώλας καὶ οἱανδήποτε Τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς ἓν ἢ περισσότερα χρώματα.

ΕΙΜΕΘΑ ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑ RESTAURANT MENUS A LA CARTE

Ὁ Περίφημος
ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ «ΚΟΣΜΟΥ»
Εὑρίσκεται ἤδη ὑπὸ ἐκτύπωσιν καὶ θὰ εἶναι ἕτοιμος προσεχῶς.

Συνιστῶμεν καὶ πάλιν εἰς τοὺς κ. κ. Καταστηματάρχας νὰ στείλουν τὰς παραγγελίας των ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον διὰ νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐν καιρῷ προτοῦ οἱ Ἡμεροδεῖκταί μας ἐξαντληθοῦν καὶ ἀκούσωμεν παράπονα ἐναντίον μας.

Ζητήσατε τιμὰς διὰ τὸ συμφέρον σας. — Ἔλθετε, Τηλεφωνήσατε, Γράψατε:

COSMOS GREEK-AMERICAN PRINTING CO., Inc.

203-205 WEST 25th ST. WAtkins 4-4165 NEW YORK 1, N. Y.